

پیره وه رییه گانی مامۆستایهك

نووسینی
مه‌نسور یاقووتی

وه‌رگیڕانی
عه‌زیز گهردی

ناره‌ت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نابین

بیره وه رییه کانی
مامؤستایه ک

مانى له چاپدانى پارېژراوه بۆ نووسەر

بیره وه ريبه كانى مامۆستايه ك	نـاوى كـتـيـبـ:
مه نسور ياقووتى	نووسـيـنى:
عه زيز گهردى	وه رگيرانـى:
وه رگير	كۆمپيوته رو هه له بژيرى:
كۆمپيوته رى نارين (محمد على)	نه خشه سازى ناوه وه:
يه كه م، ۲۰۱۴	نۆره و سالى چاپ:
(۱۷۶۸) ي سالى (۲۰۱۴) ي پيدراوه	ژماره ي سپاردن:

نارين

بۆ چاپ و بلا و كوردنه وه

مه ولير: بازارى زانست بۆ كتیب و چاپه مه نى

website: www.nareenpub.com

nareenpub@gmail.com

ته له فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

مۆبايل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

بیره وه رییه کانی مامۆستایهك

نووسینی

مه‌نسور یاقووتی

وه‌رگیڕانی

عه‌زیز گهردی

ناییت

(۱)

ئیتیر بیزار ببووم. هه ستم ده کرد ناتوانم له م پینج ساله زیاتر له م گونده دا بمینمه وه. شهوی له شهوانی کانوونی دووهم بوو. به دلئیکی بی ئۆقره وه به دله راوکه و به غه مباری، دانیشتم و داوایه کم نووسی بمگوازنه وه بۆ شارۆچکه ی (س). له کاتی نووسینی داواکه دا، ده ست و دلم ده له رزی. تاقه تپروین بوو دل به رداریی مندا لانی گوند، مندا لانی سه رچاوه ی جۆش و خرۆشی خۆشه ویستیم بيم.

هه ر ده تگوت به یانی ره زامه ندی له سه ر داوای گواستنه وه که م ده دن. شه و تا به یانی، به دامای و خه فه تخانی، له به ر په نجه ره ی ژوره بچوکه که م دانیشتم و چاوم برییه (مادیان کۆ) که مانگ تریفه ی به سه ردا بلاو ده کرده وه. چریکه ی بالنده یه ک له ناو جه رگه ی بی شه ی ته ک قوتا بخانه وه ده هات. ئاوی رووبار به تاویره به ردان ده که وت و ده نگی داده شکایه وه ژووری.

شارۆچکه ی (س) له و دیو (مادیان کۆ) پال که وتبوو. شار نا، زه لکاوی نه زانی و خه رافات، کانگای ریش و ته سبیح. تابلۆیه ک بوو. له لایه که وه، حاجی پارهدار ریزیان به ستبوو و له لاکه ی تره وه، ریزی حه مبالئ جله پرو تویره بی نه واکانی شار بوو. شار، نه شانۆیه کی لی بوو، نه سینه مایه ک، نه کتیبخانه یه کی دروست و ته واوو نه کارخانه یه ک

که دابنیشی و سهیری دووکه لکیشه کانی بکهی و گوی له نه پهی دلی پر
گوپو تینی بگری و ته ماشای ریزی کریکاران بکهی که به سه ره رزی و
بوغرابی ده چنه کارخانه بوئه وهی (پلانی نوی) جی به جی بکن.

له پشت په نجه ره وه، وه کوو کرمانجیک و بووم که بو دواچار
مالاوی له زهوی و زیدی خوی بکاو به ناچاری سه ره سمک له هه موو
بیره وه ریه کانی بداو به گه روویه کی پر خه فه تی ره شو دلیکی پر رقی
به جوش و به یه ک بار غه م و مهینه ت، گوی له مۆسیقای تیکده ری کۆچ
بگری.

له بهر رووناکی کزی له مپادا، داوای گواستنه وه که م له ناو دهستم
هه لگۆفت و فریم دایه سووچیکی بن ته ختی سه فه ریم.

سبه ینان، زه رده له سه ران بوو، مندال، له بهر کزه بای ساردی،
دلته زینی کانونی دووهدا، به پیی بی گۆرهوی که له ناو پیلاوی
لاستیکی کۆن دهقه سری و به بی چاکه ت و به تایی تاقه کراسیک، له بن
دیواری قوتابخانه کوو ده بوونه وه. هه لده له رزین و چاوه پریان ده کرد
مامۆستا ده رگا بکاته وه و خویان بخزیننه ناو پۆلی ساردو ته پرو شیدارو
له دهوری سوپای رۆژگاری کۆن ئه لقه ببه ستن و مامۆستا، به دلی پر
له گریان بو جلی شپو و پریان، به روویان بگرژیتته وه.

به لام من کاسه ی سه برم پر ببوو لیی ده پڑا. وره م شه که ت و هورددو هه پرا ببوو. له به یانییه وه تا ئیواره، ئیواره ی چی؟ تا به تریکی شه و ده چوو، خه ریکی ده رزگوتنه وه ی قوتابخانه ی پینج - پۆلی بووم و به هیچ کوی نه ده گه یستم. مندالانی پۆلی پینجه م ته نانه ت ئه لف و بلیی فارسییان نه ده زانی. له هه موو شوینی کدا، مه سه که تا راده یه ک به م جۆره بوو. ده بوایه بۆ چونه تا قی کردنه وه ی کۆتایی ئاماده یان بکه م. باوکه کانیان پینج سال بوو چاوه رییان ده کرد منداله کانیان بپروانامه ی ده رچوونی پۆلی پینجه م له بن هه نگل بنین و ئه گه ر توانییان - زۆربه شیان نه یانده توانی - منداله کانیان ره وانه ی شار بکه ن بۆ ئه وه ی به ته نیایی و غه ربیی و به ده م هه زاران گه یروگرفته وه، له خویندن به رده وام بن: گه یروگرفته ئه نوو دووری ماله وه و گه یروده بوونی په نجه ی ره شی فلیمی سواوو ته له فزیۆن و گرفتار بوونی په نجه ی شوینی گه نده ل و توژی گه نیوی شارو... ده بوایه به نان و په نیر قنیات بکه ن و بی به ش له هه موو شتی، به لی، له هه موو شتی، به لکو بتوانن بپروانامه ی پۆلی سییه م به ده ست بیئن و بن به کادیری سوپاو قه ناعه ت بکه ن که ژیان یانی: بوون به خودانی ته له فزیۆن و ترومبیلی به قست و رایه خی ژیر پی و بی غه م له غایه له ی ئه نوایه ک.

دور که وتمه وه !

ھەر رینگایەکی بە کارم دەھینا گیروگرتی بە پێوەبردنیکی رینگ و
 پێکی قوتابخانە یەکی پینچ - پۆلی چارەسەر نە دەبوو. لە گیان و لە
 ژیان و لە ھەسانە و ھەوی خۆم دەمگرتە و ھەموو توانایەکم دەخستە
 گەر، بێ فایدە بوو. راستییە کە ی، چۆن دەکری؟ لە ژوریک، جگە
 لە ھەوی کزەبای پایز لە ھەموو لایە کە و ھە دیتە ژوریک، لە تیری روناکی
 تیدا نییە، کە بە فرزەوی دادە پۆشی، مانگە و مانگ رەنگی تە باشیر
 نابین... بە ی، لە و باردۆخە دا چۆن دەکری بابە تەکانی خویندن بە
 چاکی بلیینە و ھ؟ ئە ویش بە و مندالانە ی ھەر ھیندە لە قوتابخانە چوونە
 دەرە و ھ، ئە گەر بە ھار بێ، چەند سەر مە پیک بە پیش خۆیان دە دەن و
 بۆ لە وەر دە یان بە نە دەشت و دەرو دە چنە سراوی و لە مالا ھە و یارمەتی
 دایا بیان دە دەن و گیا و ئالیک بۆ مەر و مالات دابین دە کە ن و ھۆر گە سک
 دە دەن و...

بۆ نمونە ئە گەر بابە تی وانە کە (مە شرۆوتییەت) بێ، ئایا قەت
 دە کری، بە بیانوی نە بوونی و ھخت، بە مندالان نە لئی شۆرش یانی
 چی؟ شۆرش (مە شرۆوتییەت) بۆ چی بە رپا بوو؟ بە چ قۆناغیکدا
 تیپە پی؟ و بە کوی گە یشت؟ ئایا دە کری باسی سووری ئیسرافیل و
 مە لیکول مۆتە کە لیمین و دە خدا و عارف و عشقی و ھەیدەر عەمۆ
 ئۆغلی و باسی کۆتایی (مە شرۆوتییەت) نە کە ی؟ یان بە سەر نادر شاو

ئه وانه دا تیپه پری و ته نیا باسی میژووی له دایکبوون و وه فاته کردن و باسی جهنگه کانیان بکه ی؟ به و بیانوو هی له توانادا نییه لیپرسینه وه له ئه ستوی خۆت لا بدهیت. ئیتر ببی به داردهست؟ یان بۆ نمونه له وانه ی (مایه له چ پیک هاتوو؟) دا، ته نیا به وهنده واز بیئی که مایه له مولکول و مولکولیش له ئه تۆم دروست بووه و شیوه ی مولکوله کان له شلی و گازی و ره قیدا به و جۆره یه و... دلنیا بی که فیئر کردن یانی گوتنه وه ی تیورگه لیکی پوخته ی وه کوو ئایه ت و وه کوو وانه کانی سه ده کانی ناوه پاست و هر چه ند مانگ تاقی کردنه وه بکه یته و به دارکاری و رووشکاندن و سووکایه تی، قوتابی ناچار بکه ی نمره بیئی. یان بلئی (گۆر به گۆر چی قوتابی، نمره ی هیئا، هیئای، نه یه یئا، ئه سکوردی شکی و چاوی ده ری!) ئایا ده کری له و وانه یه دا، دوو ریپازه گرنگه که ی فه لسه فه، یانی بیره کی (ئایدیالی) و مایه کی (مه تریالی) بۆ مندال باس نه که ی؟ ناخر به چ که لکی قوتابی دی که هر ئه وهنده بزانی مایه له مولکول پیک هاتوو؟

باسی کام برین بکه م؟

باسی ئه وه بکه م که مامۆستاکان خۆیان پیوستیان به فیئر بوون هه یه؟ باسی ئه وه بکه م ده ردی ژیانیان ئه وه یه ژیانیان مسۆگه ر نییه؟

ئاخر مامۆستا ده بی به ئاره زوو، نه ک به ریکه وت و ناچارى، کارى مامۆستایه تى هه لبرئیرى و راسته قینه ی تفت و تال ئه وه یه زۆربه ی ئه و که سانه ی روو ده که نه کارى مامۆستایه تى هۆى وه کوو ئه مانه یان به دهسته وه یه:

۱ - گه پان به دواى ئیسراحت و پشوی هاوینه و دهوامى نیورۆژه.

۲ - دهستیان له هیچ شوینی دی گیرنه بووه. له گه پان شه که ت و له

بیکاری و پیاسه ی جاده بیزار بوونه. تخیان لی کردووه: هه ر هیچ نه بی نانی ده ولت ده خۆین و دوارۆژیکمان ده بی و مامۆستایه تى په یوه ندى سه رۆک و ژیردهسته ی تیدا نییه و خۆمان ئاغای خۆمانین و که س نالی دوو برۆتان به سه ر چاوه وه یه.

۳ - نه یان توانیوه له خویندن بهر دهوام بن، زیاتر به هۆى ئه وه وه

که نه یان توانیوه - به زۆریش بی - لایه نی تیۆرى وانه کان له میشکی خۆیان بناخنن و نمره وه ربگرن و بچنه پۆلى هه ورازتر. ئیدی چهند سال له یه ک پۆل ماونه ته وه. نا ئومید له کتیب و وانه و قوتابخانه. تیر له جوینی چاوه دیرو زه بروزهنگی مامۆستا که وا ده زانی ئه گه ر سفری ئینگلیزی بکا به به یه ک، نانی ده بپن و دونیا سه راوژیر ده بی... به لی، چونه ته خانه ی مامۆستایانی سه ره تایی، لانی که م، له وى، نان و

ئاویک و رۆژانه یه ک هه یه و پاشانیش، به هه ر جوړی بی، به مووچه ی
که می مامۆستایه تی رۆژگار ده قه تیئن.

دوور ناکه ومه وه ! نازانم، راستییه که ی چ قه وما بوو، من که دلم له
گه ل دلی خه لکی گوند لیی دها، من که له هه ره تی خورتی و
گه نجی تی و له ئە شقی مندال له به شخورا وه کان، چهند سه عات له به ر
به فرو کرپوه دا ده رپۆی شتم بۆ ئە وه ی له شاره وه، بۆ نموونه کتیب، یان
ته باشیر، یان نه وت په یدا بکه م و به مندالانی بگه یه نم، به لئ ... له
هیکه وه بریارم دا واز له گوند بیئم و بی گویدانه گریه و زاری مندالان و
تکا و رجای پیرو به سالآچووان، دل به ئە فسوونی شار بسپیرم به و
بیانووه ی وانه وتنه وه له شار ته ک پۆلییه و باشتر ده توانم سوود له
توانا و کاتی خۆم وه ربگرم.

بۆچی په رده له سه ر هه لکه وت و که توار لا نه ده م؟ به دکار بیانوو یان
ده که ویته ده ست؟ خوا بکه م سه د جار بیانوو یان ده که وته ده ست!!
به دکار هه می شه بیانوو ده دۆزنه وه بۆ ئە وه ی بۆ به هه له بردن و
سه رکوت کردنی خه لک به کاری بیئن.

به م دواییه، یه ک کومه له بابته کۆبوونه وه، میشکیان وردو خاشو
 خه یالیان په ریشان کردم. وام لی هاتبوو بی دهستی خۆم له گه
 مندالان توندو توورپه بووم! به بچووکترین شت هه لده چووم. نیت
 نه مده توانی که شیکی له بار له ناو پۆل دروست بکه م و کاریکی وا بکه م
 منداله کان له ناخی دله وه پی بکه نن. پیکه نینیکی وا بیرو رۆحی پی
 ده وله مند بی. سزای جهسته یی مندالانم ده داو پاشان، په شیمان
 ده بوومه وه و به خه فته خانی و سه رکزی خۆم ده خزانه ژوره
 سارده که م و هۆر هۆر ده گریام. شهو، له بهر په شیمانی خه م لی
 نه ده که وت. جوینم به خۆم ده دا، ده مگوت: (توخوا ئه تۆ
 مامۆستایه تییان گوتووه؟ هه ی خاکت به سه ر!! قهت دانا پزتی و
 شه رم له خۆت ناکه یته وه!! تۆ چ جوره مامۆستایه کی؟ جلی شپو
 وپی ئه م زاپۆیانه نابینی؟ پی پی په تی و رووی زه ردو چاوی ره شو
 غه مگینیان نابینی؟! تۆ بوچی خۆت کارکه نار ناکه ی؟ ده ته وی به م
 جوره مندالان په روه درر بکه ی؟ ده ک خاکت به سه ر!!

خۆم ته فره ده دا. ده مگوت به یانی رووم له گه لیان خۆش ده بی؟
 ته وازۆیان بو دینمه وه. دلیان بو خۆم راده کیشم. تۆ له ی هه له و
 چه وتییه کانم ده که مه وه.

له ژووره وه، جگهره م ده کیشاو له سه زمان هه لده له رزیم و سینگم
له بهر کۆکه ی په ی دهر په ی هه لده ته کاو خه وم لی هه پ ده ماو
سه رکۆنه ی خۆم ده کرد. به یانی تا چهند سه عاتیگ رووم گه شو خوش
بوو، به لام ورده ورده هه مان توندی و توورپه یی نه فره تی چاوی کوپرو
دلی رهش ده کردم. له بیرم نه ده ما شه و چ پلانیگم دانا بوو و چ بیریکم
کرد بوو وه و چ دانیکی په شیمانیم له جهرگی خۆم گیر کرد بوو... به
راست، نازانم بۆچی وام لی هات بوو؟! خۆ من پیشتر وا نه بووم؟! ئه ی
من هه مان مرۆفی سالی یه که می مامۆستایه تی نه بووم!؟

حه فته یه ک بوو له شار بووم. ریک له هه پره تی زستان، له ژیر
سه رماو به فرو کرپوه دا، رایانکی شامه ساواک و گوتیان: سه رت شوپ که و
ملت راکیشه و هه قت به سه ر خه لکه وه نه بی. دهرزی خۆت بلیره وه و
خۆت تیگه ل شتی دی مه که و وه کوو تووتی ده سته مۆ چی په روه رده و
فیر کردن پیی گوتی، تۆ بلی به لی و... ئه و شته تپوه اتانه! دویان لی
کردم تووتی بم، نه ک هه لۆ. دهرز له ریوی وه ربگرم، نه ک له پلنگی
سه رکهش که له سه ر تیشه شاخان قه له م باز بۆ مانگ داوی. وه کوو
مشک له ناو کونی ژیانی به قست رۆژگار بقه تیئیم و نامرازیکی که پرو
کوپرو بم.

با له وه گه پین!

بیزار له هه لیت و په لیت و هه په شه و گوره شه و درۆ و فرۆ فیشال،
رووم کرده شاری (س) بۆ ئه وهی له وپوه بچمه گوندو له گه ل مندالان
به شی خۆمان ئاگری ژیان به داگیرساوی بیاریزین.

ریگا، له بهر به فر بارینی بهرده وام و بی ئامان، گهرا بوو. پاسه که له
نیوهی ریگا گه رایه وه. به یانیش، تا نیوهی ریگا رویشت و خه ریک بوو
بگه پیته وه. من دلم بۆ دیدهنی مندالان کورکهی ده کرد. ده تگوت نه ک
چهند ساله، به لکه چهند سه دهیه که لییان دابراوم. دوو جانتای پر
کتیب و دهفته رو قه له م دارو دیاری و ورده والهی خۆم پی بوو. بیست
کیلۆ مه تر ری ما بوو بۆ شارو له وپوهیش تا گوند دهوری سی (۳۰)
کیلۆ مه تر ده بوو. شه وقو ئاره زووی دیدهنی مندالان ئاگری له هه ناوم
به ردابوو. له پاس دابه زیم و بی گویدانه تکای لیخوره که و رجای
نه فه ره کان که حه ولیان له گه ل دام نه یکه م به (شیتاتی) و له رویشتن
په شیمانم بکه نه وه. ملم به ناو به فره وه نا. چهند هه نگاوێک
نه رویشتبووم، تا ئه ژنۆ له به فر ختم بووم. یه کی گوتی:

- جه ناب کوپوه ده چی؟ گورگ هه لته ده دری!

یه کیکی تر گوتی:

- زستان متمانه ی پی ناکری، دوست و دوژمن نازانی!

یه کیکی دی گوتی:

- په له ی چیته؟ گۆر به گۆر چن مندا! بۆ کیکی ده که ی؟

بگه پتوه!

یه کیکی دیکه گوتی:

- ده گه پتیه وه. فیلیش بی، له ناو ئەم هه موو به فره ده رنابا!

بیره میړیک گوتی:

- رۆسته میش بی، له ناو به فر گیر ده خوی!

من چاره ی نیگه رانی مندا لان و خه لکه که م ده هاته بهر چاو چۆن
چاوه پئی ده که ن. له سه ر بانان هه لئروشکاون، یان وه ستاون و چاو به
کویره پئی به فرپۆشدا ده گیپن و پسته پسته له گه ل یه کدی ده که ن.
ناسمان یه ک تیسما له هه وری له بهر نه بوو. کزه بایه کی ساردی ده هات.
چهند سه عاتیکی مابوو بۆ نیوه پۆ. ده شت و ده رو زوورگو هه له ت و
په له ت و شاخی به رزو نزم که وتبوونه ژیر به فریکی ئەستوور. ده بوایه
برۆم. رۆیشتن له راوه ستان باشتی بوو. خه نجه ریکی تیژم پی بوو. یانی

هیزی دل. سینگی به فرم شهق کرد. له ته پۆلکه یه ک تیپه پریم. له دهشته ههراوه دا، جگه له بریقانه وهی به فرو شوون پیی که رویشکر گورگو ریوی و بالنده هیچی تر دیار نه بوو. دهستم به سروودچرین کرد، ئینجا ئه و گۆرانییه میلییانیه ده مزانین و ئه وسا ئه و شیعرانهی له بهرم بوون. ئه وهنده ریگایه ی مابوویش بۆ خه یالاتی رهنگاو رهنگو ئاره زوی خوش خوش!

هه ندی جار تا ئه ژنۆ ده که وتمه ناو به فر. له و حاله ته دا نیگه ران ده بووم نه وه ک گورگیکی برسی له سه ر ته پۆلکه که بیته خواری، یان له بنی گه لیه وه بمبینی. له ژیر تیغی تیژی په ریشانیدا، هه ندی جار له کرده وهی خۆم په شیمان ده بوومه وه، به لام تازه فایده ی چییه؟! هه ر له و پیچه ی شاخ با بده مه وه، ره شایی شار دهرده که وی. له ویوه بۆ گوند جاده نییه.

ئه و ریگا چه ورپژیه ی شار به و گونده ده به ستیته وه، له بهر هاتو چۆی لادییان کو تراوه ته وه. ئه گه ر له ریگادا، له شه که تییان، له په لو پۆ بکه وم، لادییه کانی ئه و ناوه ده مناسنو دالده م ده دن. که گه یشته هنداو دی، زه رده په ر تۆپکه به فرینه کانی سوور هه گه راند بوو.

مندالّ له دووره وه منیان دی و به غار به پیرمه وه هاتن. که
 گه یشتنه لام، من ئیتر تاقه تی رویشتم نه ما بوو، وه کوو دره ختیکی
 وشکی ناو به فر وه ستا بووم. نه مده توانی پیّ له بهر پیّ بنیم.

نا! هه ق نه بوو له وه زیاتر له و گونده دا بمینمه وه. ئاخرتا که ی
 خوینی دلی خۆم بخۆمه وه؟ تا که ی شهوی تاریک له سه ر عاذز بوونم
 له مندالان، خۆم دادگایی بکه م و خۆم بده مه بهر قامچی سزاو تۆله؟!

سالیک بوو، سه برو هه دادانم نه بوو. هه وسه له م نه ما بوو رۆژانی
 هه یینی مندالان کۆ بکه مه وه و بچین له بییشه ی خوار ئاواپی، له سه ر
 کانی و ئاو، شایی و هه لپه رکی بکه یین.

یادی به خیر سه نگه ر!! دهنگیکی زۆر خۆشی هه بوو. هه موو
 جومعان بهرنامه مان له گه لّ مندالان هه بوو. شوانی ئاواپی دهستی
 ده دایه ده فه که ی. نه و ده فی لیّ ده داو سه نگه رو حوسین عه لیش به
 نۆره گورانییان ده گوت و لیکیان وه رده گرته وه. منیش ده بووم به
 سه رچۆپیکیش. ئاوازی ریّک و خۆشی پیّمان له ناو گه لی دهنگی
 ده دایه وه. که سه نگه ر له گۆرانی گوتن ماندوو ده بوو، من دهستم به
 گۆرانی ده کرد. مامۆستای شایی و گۆرانی من شوانی ئاواپی بوو.
 هه ندیّ جۆره شایی و زۆر جۆره گۆرانی هه ریمایه تی جیا جیای فیّر

کردبووم. من له بهر جگهره کیشان دهنگم زۆر خوۆش نه بوو، له گهل
ئه وه شدا گۆرانیم ده گوت.

مه سه له یه کی تریش هه بوو، زۆر ئازاری ده دام و وای لی ده کردم ئیتر
له دیدا نه میئم. له دیهاتی رۆژئاوای ئیران، ره وشت وایه گوندییه کان
مه سره فی مامۆستا ده کیشن. مامۆستا ئه گهر له گهل خه لکه که ریک
بی و ده رزی خووی به مندالان بلی و ئه رکی سه رشانی خووی جی به جی
بکا. هه فته ی چه ند رۆژیک ده رز جی نه هیلی بچیتته شار، خه لکه که بو
فراوین و شیو ده یبه نه وه مالی خویمان. به نۆره، هه ر رۆژه، میوانی
مالیک ده بی. به یانیش نان و په نیری به مندالان بو ده نیرن. به لام ئه گهر
مامۆستا ئه رکی سه رشانی خووی جی به جی نه کاو له گهل خه لکه که
نه گونجی و هه زار ئیشی پیس و کریت یکا، خه لکه که نایبه نه وه مالی
خویمان، به لام دیسان خواردنی تیشت و فراوین و شیوی به گزیر، یان به
قوتابییه ک بو ره وانهی قوتابخانه ده که ن.

من هه ستم ده کرد بوومه ته سه ربار به سه ر خه لکه که وه. بوومه ته
لامیژی رۆحیان و ئه و ژیانهی ماویانه هه ئیده لوشم. خه لک له زاری
مندالی خویمان ده گرت ه وه و ده یاندا به من. له گوندی پیشوو له م

گونده یشدا، زۆرم ههول دا قه ناعه تیان پی بیئم ئه م ری و ره سمه
شتیکی راست نییه، گوتم:

مامۆستا مووچه ی خۆی وهرده گری. نابی بیی به بار به سه ر
ئیوه وه. خو من (جه ندرمه) نیم!!

گوتیان:

- ده ته وی له پیش کرمانجی گونده کانی دی شه رمه زارمان
بکه ی؟! پارووه نانیک چ نرخ ی هه یه؟ تو به قه ده ر مندالیکیش
ناخۆی! ده لئی ریخۆله ت وشک بوته وه!

باس و به لگه بی فایده بوو. کی گوی ده داتی؟ من له کاتی
سه ربازیدا له ئازه ربیجان، خۆم مه سره فی خۆم ده کیشاو مه منوونی
خه لکه کیش بووم.

گوتیان:

- هه ر ناوچه یه ک ری و ره سمی خۆی هه یه، ئیمه هه قمان نییه
خه لکی ئه وی چ ری و ره سمیکیان هه یه.

لیره دا، که شوینه که وا ده خوازی، خراب نییه باس بکه م له م
گونده ی ئیستادا چون پیشوازییان لی کردم. بۆیه له گوندی پیشوو
رۆیستم تا به لکو له گونده تازه که دا، هه ر له رۆژی یه که مه وه، میخ

زنجیری خۆم دابکوتم و داوا له خه لکه که بکه م لیم بگه پین له سر
 حیسابی خۆم بژیم. شهو، له مائی کیخوا مامه وه و برپارم دا به یانی
 خه لک له هه وشه ی قوتابخانه کو بکه مه وه و داوا ی خۆمیان پی
 رابگه یه نم. به یانی، بارو بنه م له ژوره بچوکه که ی قوتابخانه خست
 که هاوین مائی خاوه نه که ی لی بوو. له سر ته ختی سه فه ریم دانیشتم و
 چاوه رپیم کرد خه لکه که بینه لام. نیوه رپۆ داها ت و شهوی به سه ردا
 ها ت. نیوه رپۆی پاشی و شهوی پاشیش که س نه ها ت بپرسی: کاکه
 که رت به چه ند؟! دوو شه وو دوو رۆژ به برسیتی مامه وه. ددانم له
 ددان ده سوی و سکی خۆم ده گوشی. به پیی تا قی کردنه وه ی
 سه رده می سه ربازیم، که پاشان باسی ده که م، زانیم خه لکه که،
 نه دیتی و نه ناسی، به نه نقه س لیمنایچنه وه و شتی له گۆرپی هه یه.
 هه ر له و ماوه یه دا مامۆستایه کی خانمی بی بروانامه ها تبوو
 نه وی و... با خه لکه که خۆیان مه سه له که تا ن بو باس بکه ن:

(رۆژی یه که م، چارشییوی له خۆی دا بوو پانتۆلی له پی بوو.
 هه موو گیانی نه جیبی بوو. هه فته یه کی پی نه چوو، چارشییوی فپی دا،
 ته نانه ت له چکیشی نه ده دا. به سه ری کو ت و زرانی روت به ناو گوندا
 ده سوورپایه وه. له به یانییه وه تا ئیواری تۆپانه ی له گه ل مندالان
 ده کرد. رۆژی، یه ک ده رزی نه ده گوته وه. پییه کی له م گوندو پییه کی

له و گوند بوو. هەر هه ندهت ده زانی بزر ده بوو و یه ک مانگ نه ده هاته وه گوند. دیار بوو ساخت و باختیکی له گه ل رابه ری په روه رده هه بوو. چه ند جار چووینه به پړیوه به رایه تی په روه رده و شکاتمان کرد. که س هه ر گویشی نه داینی!! گوتیان: ئیوه درۆ ده که ن. بوختانی پی ده که ن. ئیوه شایه نی خویندن و قوتابخانه نین. له وه تی دهستی ئاغاتان له سه ر نه ماوه، هار بوونه. ئیوه بۆ ئه وه باشن هه ر ژێرده سته بنو به ته پلای سه رتان دابده ن!! بپۆن لیره را نه وه ستن! ده تانه وی قوتابخانه که تان دابخه یین و چیدی مامۆستاتان بۆ نه نیڕین؟ ئه مه میوانی ئیوه یه و ئیوه ییش کوردن و مه ردن. بپۆن! ئیمه خۆمان پی ده لئین زیاتر هه ول بدا.

جه ناب، نه مانده توانی بلئین ئه وه خانمیکی به ری ز نییه. هه شه رییه. مۆزه مۆز له گه ل لیخوړو قوتابی و سه ربازی زانستی ده کا. نه مانده توانی باسی ئه و شتانه بکه یین. شه و، گه نجانی گوندی له ئویدی خۆی کۆ ده کرده وه و تیوازی له گه ل ده کردن. زیی کراسی ده کرده وه، مه مکی له درزی کراسییه وه دیار بوو، به و جۆر له بهر په نجه ره داده نیشت. له کۆتایی سالی شدا، هه ر قوتابییه ک و ده دینارو مریشکیکی لی ده سه نندن و هه مووی ده رده چواندن. قوتابیانی پۆلی پینجه م، که تا قی کردنه وه ی گشتیان هه بوو، هه موو مانه وه...

به لئی، خه جاله تین که رۆژی هه وه ل به م جوړه هه لسو که وتمان
له گه ل ئیوه کرد. ده مانه ویست که ل و په لی خۆتان بیچنه وه و له گوند
برۆن. به ته ما بووین ری نه دهین هیچ مامۆستایه ک بیته گونده که مان،
به لام ئیوه پیستان چه قاندو نه پۆیشتن و ئیمه تان چاوبه ره ژیر کرد!!)

له نازه ری جانیش شتیکی ئاوهام به سه رهات.

ئه و گونده ی خزمه تم تیدا ده کرد. له نزیك ئیزگه ی شه مه نده فەر
بوو. شوینه که قاوه خانه یه کی لی بوو. له بهر خورتی و نه فامی که نجیتی
خۆم، وامده زانی له بهر ئه وه ی سه ربازی زانستیم، وا چاکه له
قاوه خانه که چاوه ری بکه م بو ئه وه ی خه لکی دی بیئو به بۆقو که په نا
پیشوازیم لی بکه نو له سهر دهست دامبنینو به شان و بالم هه لبدن.
بابایه کی خه لکی گوند له وی بوو. ده چوه وه گوند. قاوه چیه که به
زمانی تورکی منی پی ناساندو گوتی به کیخوا بللی و لاخیک ره وانه بکا
که ل و په لی ئه م سه ربازی زانستییه بکه یه نیته گوند. به ره به ری نیوه پۆ
بوو. تا شه و چاوه پیم کرد بیئو که س نه هات. ناچار بووم شه و له
قاوه خانه که نووستم. ئه سپی له دارو دیواری ده باری. به یانیش تا
ئیواره چه مه ری بووم و که س نه هات. له بی باکی خه لکه که ناره حهت
بووم. ناچار بووم و لاخیکم له کابرای قاوه چی به کری گرت و لوژ لوژ

رووم کرده ئاواپی. ئاواپی هیچ هات و چۆی تیدا نه بوو. ئاواپییه که که وتبووه دامینی چیاپییه کی وشک و برینگ. یه ک دره ختی تیدا نه بوو. چۆره ئاویکی پیدا نه ده هات. خه لک له ژیر خۆره تاو کاریان ده کرد. ئیستا چ بکه م؟ و روو بکه مه کوی؟ له ده رگای مالیکم دا. پیره ژنیک، توند چارشوی له ده م و چاوی گرتبوو. له درزی ده رگاوه سه ری ده رهینا و چاوه پووته کانی تی بریم. رووی خۆش نه بوو. مه راقیشی له چاواندا نه بوو. له مالی کیخوام پرسی. به تورکی هه ندی قسه ی کرد، تی نه گه یستم. ئینجا کشایه وه و توند ده رگای پیوه دا. بیرم کرده وه نه و ماوه دوورو دریزه چۆن له م گونده دا به سه ر به رم. یه ک وشه ی تورکیم نه ده زانی. باشه، چۆن ده رز به مندالان بلیم؟ نه گه ر مندال فارسی نه زانن - که نایزانن - چ بکه م؟! چۆن په یوه ندی له گه ل منداله کان ببه ستم؟! ریم بده ن له په راویزی نه م بابه ته دا، بلیم قوتابیانی نه و قوتابخانه چوار پۆلییه یه ک وشه ی فارسییان نه ده زانی - هیوادارم سه ره داوه که تان لی بزر نه بی - . روژی یه که م، که ده رزم به قوتابیانی پۆلی یه که م گوت، گوتم:

- مندالینه بخویننه وه: ئاو.

منداله کان به یه که وه گوتیان:

- مندالینه بخویننه وه: ئاو.

وامزانی باش تیینه گه یشتووم. وامزانی گالتهم پی ده که ن. به
تووره یی گوتم:

- ده لیم بخویننه وه: ئاو

دهنگی غه مگینی قوتابییانی پۆلی یه که م رژیاه ناو پۆلی کشومات:

- ده لیم بخویننه وه: ئاو

به تووره یی گوتم.

- ئیوه شعورتان نییه؟ بخویننه وه: ئاو.

منداله گان لیکرا گوتیان:

- ئیوه شعورتان نییه؟ بخویننه وه: ئاو.

به تووره یی کتیبه که م له سه ر لاته خته که داناو چاوم برپییه
منداله کان. گالتهم له سه رنجیانه وه نه دی. ده م و چاویان به رائه تو
نیازپاکی تیدا بوو. به رووی پاک و سه رنجی مه نده هۆشه وه،
مه نده هۆش له تووره یی من، چاویان برپیوووه من. راستی تالو
کوشنده و بسووت وه کوو قامچی به دلّم ده که وت. له خۆم ته ریق
بوومه وه. لافاوی رقو قینم ریچکه یه کی تری گرته به ر. بیرم کرده وه

بۆچی سه ربازی خه لکی ئەم ناوچه یه ره وانه ی ئیره ناکهن؟ ئەم مندالانه چ گوناھێکیان هه یه؟ بۆ ده بی ئەم هه موو پاره و توانایه به هه در بره و هه چی له جی شین نه بیته وه. به لێ، که خۆیان له پشت میژ دابنیشن و تیکه ل خه لک نه بن و هه ر له دوره وه ده ستور ده ربکه ن نه نجامی ئەوه ده بی سوود له و هه موو وزه و توانایه وه رنه گیرێ.

با له وه گه ریین.

گوتم تێما بووم نه مده زانی بچه کوئی و کوو مائی کیخوا بدۆزمه وه؟! کوپێکی پارچه له بوو به فریشته ی رزگاریم و به هانامه وه هات و بردمییه مائی کیخوا. کیخوا فارسییه کی باشی قسه ده کرد. پیاویکی دالگوشت و ده م و چا و ئاولاوی بوو. ته مه نی چل سال بوو. شه و، له وی مامه وه و به یانی که ل و په له کانم برده ژوردی قوتابخانه. ئەو ژورده ی ده بوایه سال و هه ندیکی ته مه نی خۆمی تیدا به سه ر به رم وه کوو ئەشکه و تێکی بچووک و تاریک و بوو. دیواری قور بوو. داپیرۆچکه جی جییه ته ونی له بن ساپیته و له کوژییه کان کرد بوو. کاریتیه که شکابوو و بانه که سکی دابوو. که ته ختی سه فه ریم لێ دانا، هه ر بایی ئەوه نده مایه وه یه کی چوارمه شقی تیدا دابنیشی. پۆل، نه میژی تیدا بوو و نه لاته خت و نه ته خته ره ش. قوتابخاته ئاوده ستی

نه بوو. یانی چی؟! ئەی پێش ئەو هی من بچم، سەربازی زانستی لەوی
 نه بوو؟ باشه کوا میزو لاتەخت و تەختەرە پرەشو ئاودەست؟!

پاشان زانیم سی دەورە ی سەربازی زانستییان بۆ گوند ناردوو.
 سەری مانگ مووچە ی خۆیان وەرگرتوو. هەندیکیان داو بە کێخوا
 هەندیکیان داو بە رابەری پەرورده بۆ ئەو هی خەبەریان لی نەدەن و
 تا سەری مانگە کە ی دی چوونە تەو مالی خۆیان.

سەرتان نە یە شینم. دوو شەوو دوو رۆژ بە برسیتی و تینویتی لە ناو
 ئەو ئاغە لە مامەو. کرمانج داس بە دەست و بیل بە شان بە بەردەم
 قوتابخانە دا تێدە پەڕین. چەند جار پیم گوتن بە کێخوا بلین هەتا ئێرە
 بی. دەتگوت فارسی نازانن. سەریان دە لە قاندو هەندی شتیان دەگوت
 تیی نە دەگە ی شتم. رۆژی دووهم، ئیوارە کە ی، کورپیک بە لای
 قەتابخانە دا تێپەری. بانگم کرد. فارسییە کی شیرین قسە ی دە کرد. -
 ئەو کورپە ماو یە ک لە تاران شاگرد پینە دۆزی کردبوو - بە غار چوو
 مالی کێخوا. منیش بە توورە یی و ناپەحە تی لە م هەموو شتە چروو کە
 _ ئەوسا وای بۆ دە چووم _ لە سەر تەختی سە فەریم دانیشتم.
 کێخوا هات لە بەر دەرگا دانیشتم. یە کە م جار، نە مزانی چ بلیم!

مه سه له که زۆر ساده و ساکار بوو. کابرایه کی غه ریب هاتۆته گوندو
وه کوو هه ریه کیکی زیندوو پئویستی به زادو ئاو هه یه. گوتم:

- کێخوا، کوپی تۆیش سالیکی دی بروانامه وهرده گری و وه کوو من
ده که ویتته غه ریبایه تی. ئایا تۆ رازی ده بی کوپه که ت برسی و تینوو
بی؟ ئه گه ر که سیش نه زانی خۆ تۆ ده زانی من ئه وه دوو رۆژه له ناو
ئهم ئاغه له که وتووم. چۆن به خه یالت دانه هات منیش پئویستم به
نانو ئاو هه یه؟ ئایا راسته من خۆم بچمه سه ر کانی که هات و چۆی
ئذو کچی ئیوه ی به سه ره وه یه؟ من چ ئیشی خراب و ناشیرینم
نه کردوو. ئایا له ماوه ی ئهم چهند رۆژه دا، هه یج ئیشی ناشیرینتان له
من دیوه؟

کێخوا رۆسته م جگه ره یه کی داگیرساندو هه روا که سه ری
دانه واندبوو، گوتی:

- نه خیر، جه ناب، هه یج خرابه یه کمان له نگۆ نه دیوه! به لام...

به نیگه رانی پرسیم:

- به لام، چی؟

گوتی:

- جه ناب، خوۆ ده زانی خه لکی ئیره زۆر ده ستکورت و بی
 ده رامه تن. کانی دی ته نیا به قه ده ئه نگوستیک ئاوی هیه. ژنان بو
 گۆزه ئاوێک چهند سه عات سه ره ده گرن. سی چوار حاجی نه بی که
 برای خو من و بای خو یان هیه، خه لکه که ی تر نانی ئیلله لایان نییه.
 که پایز دادی، حاجییه کان نه بی، یه ک پیاو له گوند نامینی. هه موو
 بو کریکاری ده چنه تاران. ژنو مندالیان جی دیلنو ده چنه
 غه ریبا یه تی.

گوتم:

- جا، مه به ستت چیه؟

گوئی:

- عه رزت ده که م ئیمه نان ده فرۆشین. ده بی هیلکه و رو ن و نه م
 جو ره شتانه یش له دوکان بکری. سه ربازه که ی پیشوو خورتی له
 خه لک ده کرد نان و شیرو په نیری به خو پایی بو ببه ن. ئه و کاته ی
 ده هاته وه گوند، ده چوو ده رگای مالانی ده دایه بهر پیله قه و جوینی به
 خاوه ن ماله کان ده دا بو چی له کاتی خویدا خو اردنیان بو نه نار دووه؟!
 گوتم:

- ئیوه چه ند بران؟ ئایا هه مووتان ره وشت و رهفتارو که سیئتیتان
وه کوو یه ک وایه؟

گوئی:

- نه خیر، جه ناب! هه ر که سه شتیکی له میشکدایه. پینج
ئهنگوستی دهست وه کوو یه ک نابن.

گوتم:

- ره حمهت له بابت! قسه کهت جوانه! ئایا ئیوه هاتن به من بلین
ئیمه نان ده فرۆشین و من رازی نه بووبم؟

سه ری دانه واندو ئاخیکی هه لکیشا. له شه رمه زاریان روی سوور
هه لگه پراو گوئی:

- جه ناب، ئیمه نه زانین. ژیانمان وه کوو ژیانى چوارپی وایه. ئه گه ر
هیچمان بزانیایه حالمان ئاوها نه ده بوو. ئیمه هه ر ئه وه نده یه له
بنیاده م ده که یین. ده بی بمان بوورن.

گوتم:

- کیخوا، ئه وه چ قسه یه که تو ده یکه ی؟ دهستی سه د ئه ندازیاری
کشت و کالی ده گرم و نیشانت ده ده م که به قه ده ر نووکی ده رزی له
کشت و کالو ده ناوه ینانی ده غل و دان و ئاوو خاک نازانن. ئیمه ی شاری

ناتوانین به بی ئیوه بژین. له که ره و دۆو ماست و په نیرو رۆن و گه نم و دانه ویله وه بگره تا ده گاته خوری و چه رمی پیالوو... ئەمه هه مووی ئیوه به ره می دینن. خه لک به نه زانی تا وانبار مه که! راسته ئیوه ده ستکورتن، به لام نه زان نین؟

باسه که م درێژه ی کیشا. هه ر قسه م کرد و قسه م کرد. به یه که وه جگه ره مان کیشا و ئاخیری بریارمان دا نان له خۆی بکرم و سه ری مانگ به یه که وه حیسابه که بکه ین و هه ر خۆیشی لیستی حیسابه که رابگری و که ره و هیلکه و په نیریش هه ر له خۆی بکرم. ئینجا پرسیم:

- کوا میزو لاته خت؟ قوتابخانه بوچی بی ئاودهسته؟

گوتی:

- جه ناب، چ بلیم؟ تا ئیستا سی ده وره سه ربازی زانستییان بو ناردووین. مانگی چه ند رۆژیک ده هاتنه گوند و سه د دیناریان له نار دهستم ده نا بو ئه وه ی ئه گه ر پشکینه ر هاته گوند و تاقیبی کرد، به دوو قسه ی خۆش رازی بکه م و بلیم تازه پیش سه عاتیك توشی ژانه سک هات و چوه شار.

به پیکه نینه وه به رده وام بوو:

- ئەدی نه تبیستوو په یرو پیشینان گوتوو یانه (کیخوا ببینه و گوند تالان بکه). ئیوه یش ده توانن بو خۆتان برۆن. ژیانئ ئیره بو ئیوه زه حمه ته. مندالی قوتابخانه فارسی نازانن. خه لکیش هه وه سیان به

فارسی زمانان نایی. ده بی ببووری که ئاوها به ره پو راستی و به سپی
کراوی قسه ده که م.

گوتم:

- له م باره یه وه، خه لک هه قی خۆیا نه. پیویسته سه ربازیکی خه لکی
ناوچه ی خۆتان بو ره وانه بکه ن، به لام من له و جو ره که سانه نیم. من
هاتووم ده رز به مندالانی ئیوه بلیم. من پیاوی فیرار کردن و پیاوی
به رتیل نیم. هه ر که سه لیپرسراوی ئیشی خۆیه تی. ئه وه په یوه ندی به
منه وه نییه که فلانه سه رباز قوچاندوویه تی و رویشتووه. من ناخۆشیی
نۆرم له ژیا نی خۆمدا دیوه. گرنگ نییه نازانن به فارسی قسه بکه ن.
چه ند وشه یه کیش فی ر ببن، هه ر باشه. من ده چم میزو لاته خت و
ته خته ره ش له شار دینم و ئیوه یش ده بی ده ست و بر دیک بکه ن و قۆرتیک
له قۆزبنیک لی بده ن و چوار دیواری له ده وره بکه ن. قه ت بووه مزگه وت
ئاوده ستی نه بی؟ قوتابخانه یش وه کوو مزگه وت وایه.

باسم کرد چه ند شتی وای کردم به یه کجاری مالاوایی له گونده که ی

پیشوو بکه م:

- کار کردن له قوتابخانه ی پینج - پۆلی له قه وامی تاکه

که سدانییه.

- من نهمده ویست بجم به سه ربار به سه ر خه لکه که وه و وه کوو زه روو له سه ر خوینی ئه وان بژیم و ئه و پاروو ه نانیه هه یانه له گه ل من به شی بکه ن.

هاندهریکی تریش که ده یکه مه کۆتایی ئه م باسه ئه مه یه: منیش وه کوو هه ر گه نجی که خۆراکیکی فیکری دروست و په روه رده یه کی پته و ری و پیکه نه بی و که لکه له یه کی زۆری له سه ردا بی له گه ل ئه وه شدا بۆچوونی دروستی دهره ق به مه سه له کۆمه لایه تییه کان نه بی، بیه وی و نه یه وی له شیوه ی خه بات کردنی له دژی شیوه کۆنه کانی ژیاندا تووشی لادان ده بی. وامده زانی ده توانم به ته نیایی - به ته نیایی و بی به رنامه یه کی پیشه کی و بی پشتۆکیکی ئایدۆلۆجی زانستی و به هیز - کاریگه رییه کی باش له ژیان لادی بکه م. خویندبوومه وه: (بکه وینه ری، ترسمان دهره ویتته وه). نهمده زانی به بی به رنامه ی پیشه کی، به ته نیا، نه ک به کۆمه ل، ناتوانین هیچ بکه یین. من، که خۆم پیویستم به فیربوون بوو، من، که ده بوایه دابنیشم بخوینم و ژیان تاقی بکه مه وه، دهمه ویست له ره وتی به ره و پیش چوونی ژیاندا، چرای ریگای کۆمه لانی خه لک بم. چرای ریگای ئه و خه لکه ی که نهمده ناسین و ته و او دوورو بیگانه بووم له دۆزو گیرو گرفت و داخوازییه کاننیا. بی گومان ئه و کاته له بوغراییی خۆمه وه وامده زانی

هه موو شتی ده زانم. خویندبوومه وه: (تۆ که خۆت شاره زای ریگا نیت، چون ده توانی رینمایی خه لک بکه ی؟) به لام له نه زانی خۆمه وه، وامده زانی، به پشتگیری خویندنه وه ی سه د کتیپیک، ده توانم رینمایی خه لک بکه م. ته نانه ت ناوه روکی ئەم شیعره م وه کوو قامچی به روی خه لکدا ده کیشا. به لی ده مه ویست ده وری سه رکرده یه ک ببینم. حه یف که مرۆف ته نیا، به تاقی ته نی، وه کوو دۆن کیشۆت ده چیته جهنگی ناشه باکان! نه مده زانی ته نیا خۆشه ویستی خه لکی ژێرده سته و راستگویی و دروستکاری به س نییه. مه رجه به لام به س نییه! نه مده زانی هه رچی خویندبوومه ته وه، به خراپی خویندبوومه ته وه و به خراپی وه رمگرتوو وه و به خراپی تیپگه یشتووم. ئەوه ی یه ک چاوی هه بی، له شاری کویران پاشایه. نه خیر ئەوه شاری کویران نه بوو، من کالۆ خه یالپالوو ساویلکه بووم و وامده زانی ئەو شاره شاری کویرانه.

له سبه ینی تا ئیواری له گه ل مندالان بووم و شه و له مالی کرمانجه کان بووم. هه میشه تا نیوه شه و له وی ده مامه وه. قسه م له گه ل ده کردن. ئەوان ده رده دلی خویان ده کردو منیش ده رده دلی خۆم ده کرد. به وردی گوئیان له قسه کانم ده گرت. دوا ی گفت وگۆیه کی دووردریژ، به م قسه یه ئاوکی پاکیان به ده ست داده کردم: (ئیمه چیمان له ده ست دی؟ ئیمه بنیاده م نین).

خه لک ریژیان ده گرتم، خۆشیان ده ویستم. سویندیان به سهرم
 ده خوارد. له زه ماوه نندا، شاییم له گه ل ده کردن و له تازیماندا، له
 پرسه یان داده نیشتم. جاروبار ده چوومه سهر زه وی و شینایی و ئیشم
 له گه ل ده کردن. منیان به یه کیکی له خۆیان ده زانی. به چاری
 غه ریبه ک ته ماشایان نه ده کردم. ئه وه نده خۆشیان ده ویستم،
 ده یانه ویست ههر له و گونده، ده ستم له ناو ده سستی کچیک بنین و به
 یه کجاری له لایان بمینمه وه. به م فیله ده یانه ویست هه تا هه تایی له و
 گونده دا بمینمه وه. ئه وه ش هه بوو، من له بهر په له کردنی خۆم و به
 وای نه زانین و لیكدانه وهی نادروستی ده رفهت، نه مده توانی
 کاریگه رییه کی قولم هه بی. بی گومان ئه و کاته (کاریگه ری قول) به
 لای منه وه، مانایه کی تری هه بوو. مانایه کی نادروست و نازانستی!
 پاشان تیگه یستم فیربوون ده بی پته و فراوان و ریشه دارو ریك و پیک
 بی و نابی چاوه پروانی کاریگه ری ده م و ده ست بکه یین.

پوخسه ت بدن بیره وهرییه ک بگیرمه وه په یوه ندی به م بابه ته وه
 هه یه:

له زوربه ی گونده کانی ناوچه ی کولیایی، مزگه وت هه یه ساله و سال
 چۆل و به تاله. خه لک به هۆی ئیشی قورس و تاقه تپروین نایانپه رژیته

سه ر چوونه مزگه وت و زوربه شیان نوێژنه کهرن. رۆژانی ههینی، به کفت و شه که تی له خه و را ده بن و ده چنه دروینه!! دروینه!! ده بی دروینه بکه ن. ده بی، رۆژی هه تا ئیواری، له ژیر قرچه ی خۆره تاو، پشت کوور بکه نه وه و ئاره قه برپژن و به سکی برسی ته باره گه نم بده نه به ر قه فی داس. ئایا ده زانی دروینه یانی چی؟! ده بی دروینه بکه ن. کی به ته وای ده زانی سه پان چ ماندوو بوونی ک ده چیژی؟! نوێژنه کردنی خه لکه که له بهر بی بروایی نییه.

به گشتی، مزگه وت تا سه ره تای عاشورا چۆله. هه فته یه ک پیش مانگی موحه پرهم، پیره میرد له مالی خوا کو ده بنه وه و ته گبیری خویان ده که ن. بره پاره یه ک کو ده که نه وه و یه کیکیان به نوینه رایه تی خه لکه که ده چیته شارۆچکه ی (س) و پیاویک له گه ل خوی دینیتته گوند. کابرا، یه ک یه ک به تۆره، میوانی خه لکه که ده بی.

ئه و ساله، له یه ک شه و زیاتر نه متوانی بهرگه ی کابرای میوان بگرم له مزگه وت. قسه کانی ئه و شه وه ی هه مووی له باره ی شیوازی دروستی میزکردن بوو. ئایا ئه گه ر من به و جۆره ی جه نابی گوتی وام بکردایه، مندال قسه یان بو هه لئه ده به ستم؟ نه یان ده گوت ئه و هه موو ماوه یه له وی چت ده کرد؟ ئیتر نه چوومه مزگه وت. سالی پاشیش، که ده کاته

پار، له بهر زماندریژی کابرا نه مویست بچم، به لام شتی روی دا، رای
خۆم گۆپی.

فه قییه کی گه نجم له مائیکی ئاواپی بینی وه کوو سته مدیده یه ک له
کوژییه ک دانیشتبوو. به کپو بی دهنگی، به چاوی زهق گوپی دابوو
قسه کانمان که نه یده زانی چ ده لئین، ئیمه به زمانی کوردی قسه مان
ده کرد. له گه ل فه قییه که وتمه قسه. هه ر چۆنی بی غه ریبیه، گه نه ج!
قوتابییه کم هه بوو له ته مه نی ئه و بوو. باسی ئه م شت و ئه و شتمان
کرد. ده رکه وت بۆنی کۆلکه مه لای پیشووی لی نای. کاره کانی
به رهنگی خویندبووه وه. خویشی مندالی لادی بوو. له شتی بنه په تی
بیرو رامان یه ک نه بوو. به لام له باره ی زۆر مه سه له وه بۆچوونی
هاوبه شمان هه بوو. دژی رژیم بوو. به ینی له گه ل ده مارگیری و تاکره وی
نه بوو. ریزی تیکۆشه رانی ریگای ئازادی ده گرت. جا هه ر ئامانج و
ریبازیکیان هه بوایه. واقیعبین و بهرچا و روون بوو. هه ردوو کمان بپرومان
وا بوو یه ک دوژمنی هاوبه شمان هه یه: دکتاتۆرییه تی شاو ئیمپریالیزم.
هه ردوو کمان ده مانه ویست کۆمه لئیک بیته کایه وه هیه چ نیشانه ی
هه ژاری و نه زانی و نه خوینده واری و برسیتی و بی دادی و سته م و
سانسۆری... تیدا نه بی. هه ردوو کمان به ره و یه ک قولله هه لده کشاین،

به لām نه و رینگایه کی گرتبووه به رو من رینگایه کی تر. ئای پیاو چه ند به
مرۆفی وا ده گمه ن و واقیعبین دلخۆش ده بی!!!

گه نجه که تا نه و کاته له گونددا نه چووبوووه سه ر مینبه ر. به
شله ژاوی ده یگوت چ بۆ خه لک باس بکه م؟!!

نه و شه وه، به په رۆشه وه چوومه مزگه وت. گه نجه که چوووه سه ر
مینبه ر. لادییه کان چاوه پریان ده کرد، وه کوو باو بوو، ره وزه یه ک
بخوینی و سه یلی فرمیسکیان له چاو بیئی. دیتیان هیچ باسی ملیۆن
جار شه هیدبوونی فلان ئیمام له گۆرپی نییه و نه و فه قی گه نجه باسی
شتی تر ده کا. مقۆمقۆی نارپه زایی و دژایه تی به رز بووه وه. گالته یان
خسته سه ر. یه کی لیی پرسی - که پاشان خراپ تیی به ربووم و
وه لامیکی ددانشکینم دایه وه - لیی پرسی: نه گه ر ژنیکی رووت له
ده شتی که وتبی، یانی مردبی، دیار نه بی نه و ژنه موسلمانه، یان
جووه، یان گاوره، یان کافره. نه رکی ئیمه به رامبه ر به و ژنه چییه؟

نه و شه وه، ژماره یه کی زۆر له وانیه ئاماده بوون، وه کوو نارپه زایی،
دانیشتنه که یان جی هیشت.

شه وی پاشی، دوا ی کۆمه لی قسه ی سه نگین و به سوودی فه قیکه و
هیرشی بۆ سه ر زایۆنزم و رژیم، پیاوی، که یه ک سالی ته واو بوو

برادهرم بووو قسه م بۆ ده کرد، هه ستایه وه و به ئاشکرا بانگی دژایه تی
 فه قی داو داوای له خه لکه که کرد فه قی له گوند ده ربکه ن. من
 به رگرم له فه قی کردو زۆرم قسه کرد: (ئه مه هیچی نه گوتوو. به هر
 حال میوانی ئیمه یه. ریزی جلو به رگی بگرن، ریزی گه نجیتی
 بگرن...) (...

به لئ ئه و کابرایه ی خه لکی تیخ تیخه ده دا یه ک سال له بهر دهستی
 من خویندبووی. فه قی گه نجه که ویستی له گوند بپوا . من لئ نه گه پام.
 شهوی دواتر، میوانم هه بووو پیم نه کرا بچمه مزگهت. کاته کی دیتم
 یه کی له قوتابییه کانم به پرتاوی هاته ژوره وه. گوتی:

– مامۆستا، ده یانه وی له جه نابی فه قی بدهن!

مه سه له که به م جوړه بوو:

خه لکه که چاکه تیکی پیسو و کۆنیان پر کا کردبووو په یکه ری
 مندالکی پاک و شه هیدیان دروست کردبووو بۆ مندالکه ده گریان. فه قی
 گوتبووی ئه وه چ ئیشیکه ئیوه ده یکه ن؟ ئینجا پرسی بووی:

– ئه م چاکه ته چی تیدایه؟

– کا !

- ئیوه چی له کا ده که ن؟

- کا خۆراکی مالآته.

- ئەم چاکه ته هی کییه؟

- مه شدی قاسم.

- باشه، ئیوه بۆچی ده گرین؟

چومه مزگهوت. خهك دهسته دهسته كۆ ببونه وه. گالته یان به
فهقی گه نجه که ده کردو جوینیان پیّ ده دا. کۆم کردنه وه و یه ک سه عات
قسم بۆ کردن و بهرگرم له فهقی کرد بۆ نه وهی وازی لی بیئن.

به لی، سهردهستهی دوژمنانی فهقی کیخوا خۆی بوو که له بهر
دهستی من خویندبووی.

ئه و تاقی کردنه وه یه ده رزیکی گه وره بوو بۆ من که نه گه ر
چالاکیه ک بکری، پیویسته به پیی بهرنامه و به ریک و پیکی و به
پتهوی و به ربلاوی بکری، یانی کاری ریکخواوهی بی، نه وه ک
کاریگه ریبه کی وای نابی.

***

چه ند په له هه ورئکی چلکن له سه ر چیا شانیا ن له شانی یه کدی
 ده سوی. من له بهر په نجه ره دانیشته بووم و ئه م بیرانه وه کوو شه پۆلی
 رووبار له می شکمدا به سه ر یه کدا ده شکانه وه. چووم دیسان قه له م له
 سه ر کاغه ز خسته کارو داوایه کی تری گواستنه وه م نووسی. ده مزانی
 زۆر له گوینه داوای گواسته نه وه که م قبول نه که ن. چه ند مانگ بوو
 سالی خویندن دهستی پی کردبوو. گوتم رهنگه داواکه م هه ل بگرنو
 سالی دادی بمبه نه شار. به هه ر جوړی بی ئه م سالی ش ده قه تیئم. به و
 خه یاله وه چرام ته مراندو خو م خزنده ناو نوین بو ئه وه ی سبه ینی له
 گه ل گه ردوگۆلی به یانی بچه شار.

***

(٢)

لیوگه ستن و په شیمانی و قرقران سوودی نییه. خۆزگه دهستم
 بشکایه و داوای گواستننه و هم نه نووسیا یه. ئه نجامی تاکرپه وی و پرس
 نه کردن به برادران ئه وه ده بی که خۆت بده یته بهر لیسى جوین. تف
 که رووکرا، هه ئناگیریتته وه. هه ر که سی به بی دهر به سستی سه ر قیت
 کاته وه، سه ری ده په پری. داوای گواستننه وه که یان قبول کردم. به ده م
 ئازارو نیگه رانی چوومه وه گوند بۆ ئه وه ی پرپو بوزگوپو شپو
 شیتاله کانم بیچمه وه و به یه کجاری خواحافیزی له گوند بکه م. له گه ل
 ده دوازه نه فه ری دی سواری که چه جیبیک بووم ده چووه گونده که.
 ورده ورده به فه ری تی کرد. به فر هه م به سه ر زه وی و هه م به سه ر دلای
 مندا ده باری. ئه و سه ر نه جه ی له ده شت و چیا و قولله ی به فرپۆشو
 ئاسمانی مس رهنگو گونده کانی ده ور به رم ده دا وه کوو دوا سه ر نه جی
 پیایوی سه ر سیداره وا بوو.

بۆ هه تا هه تایی بووم به دیلی ناو قه فه سی شار.

باشترین سالانی ژیان و ته مه نی خۆم له گونددا به سه ر برد. وه کوو
 گیا له بهر خۆره تاوو له سه ر خاک و ئاوو له بارو دۆخی تایبه تی
 ناوچه ییدا، سه رم ده ره یناو هه لم داو بالام کرد.

بپرپارم تا به یانی باسی رۆیشتنی خۆم بۆ خه لکه که نه که م. من و
 خه لکه که وه کوو گیانی ک بووین له ناو یه ک جهسته دا.. ئه وان به بی من و
 من به بی ئه وان نه مانده توانی بژین. په یوه ندی من له گه ل ئه وان و
 په یوه ندی ئه وان له گه ل من وه کوو په یوه ندی مندال بوو له گه ل دایکی،
 وه کوو په یوه ندی زه وی بوو له گه ل ئاوو وه کوو په یوه ندی بالنده بوو
 له گه ل چیا و گیا و گۆل و دارو دره خت و وه کوو په یوه ندی ئاشق و
 ماشوق و هور بوو له گه ل با .

که چه جیبه که خزیه ناو جوگایه ک و چه قی. رشته ی بیر کردنه وه م
 پسا. دابه زین و تا ئه ژنۆ که وتینه ناو قوپو به فرو لیتراو. به ردمان له بن
 به فر دهرده هیئاو له بن پیچکه کانی جیبه که مان دهنه. هه ره یه که
 جیبه کی ترومبیله که ی ده گرت و به (یا عه لی! یا عه لی) ته کانیا ن ده دا
 بۆ ئه وه ی بیهیننه دهره وه. ئاخیری، دوا ی یه ک سه عات هه ول و
 ته قه للا، جیبه که مان دهره هیئاو خه لکه که سوار بوونه وه و خۆیا ن له
 ته نیشته یه ک په ستا. لیخوره که پیی له به نزی ننا. جیبه که فلچه ی
 نه بوو. که ماوه یه ک دهرۆیشت و به فر جامه کانی پیشه وه ی داده پۆشی و
 ریگای دیتنی لیخوره که ی ده گرت. لیخوره که داده به زی و به ده ست
 به فره که ی لاده دا. گوتم:

- له کاتی به فر باریندا، ترومبیلی بی فلچه وه کوو مرۆشی بی چاو وایه. برا بۆ وا؟!

لێخوره که گوتی:

- جه ناب، چ بکهین؟ ته قه لای نانه. جگه له وهیش من به چاو قوچا ویش شاره زای ئه م ریگایه م. خه یالت ئاسووده بی. مه ترسه!
گوتم:

- ترس شتیکی ئاساییه. هه موو که س رۆحی خۆی خوش ده وی.
وریایی شتیکی باشه!!

گوتی:

- راسته! چ بکه م؟ فلچه له م شاره کاول بووه ده ست ناکه وی.
ویستم بچمه کرماشان جووتی فلچه بکرم، ریک نه که وت. نیگه ران مه به!
به فره که لی ده کاته وه.

ژنیك له پيشه وه له تهك چه ند پیره میردیك دانیشتبوو. مندلیکی ساوای پی بوو له سه ر کۆشی خۆی دانا بوو. سه ربازی زانستی گوندی سه ره وه له ته نیشه ته من دانیشتبوو. چاویلکه یه کی له چاو بوو شووشه که ی به قه د بنه پیاله یه ک ده بوو. له پشت ئه و چاویلکه یه وه،

سه رنجی پر فیزو بایی بوونی له خه لکه که ده داو مته قی لیوه نه ده هات. یه ک جار چو بوومه لای و هه لمسه نگاندبووو وه کوو سیوی کرمی ده ورم دابوو وه. له خواردنی مندالان، چی خوی و هاو پیکانی ده یانخوارد نۆشی گیانیان بی، به لام به دیاری بو ماله ویشی ده برده وه. به بیانوی جیا جیا مالی مندالانی به تالان ده برد. قوتابخانه به شه نه فتی خوی هه بوو، به لام نهو، هه ر ناو به ناو، به بیانوی نه وهی به شه نه فتی په روه رده به ش ناکا، پارهی له خه لکه که کو ده کرده وه. شهو، بو نان خواردن نه ده چوو مالی خه لکه له گه لیان ریك كه وتبوو هه ر شه وه مریشکیکی بو سه ر بپن و بوئی بنیرن. ده یگوت من رۆله ی باکوورم بی برنج نازیم. ده مرم. سه عاتیکی ده ما بو نیوه پۆ نه وسا ده چوو قوتابخانه. رۆژی چوار شه ممه قه تابخانه ی داده خست و ده چوو شار بو نه وهی فلیمیك ببینی و چاری به یاره که ی بکه وی و...

ریمان که وته لیواری هه لدی ریک. جیبه که به گره گر لموزی بو ته ختان دریژ کرد و هیشتا هه ناسه یه کی ئاسووده مان نه هاتبو وه بهر، به سه ر یه کدا گلۆر بووینه وه. بوو به هاوارو گازی و قیژه و قیرینی نه فه ره کان. سه ربازی زاتست و پیره میردیک به سه ر مندا به ربوونه وه و منیش به سه ر پیره میردیکی تر دا. جیبه که به ته پۆلکه خۆلێکدا

مه لگه پراو وه رگه پرا. ئه و ژنه ی له پيشه وه دانیشتبوو زیریکاندی: (فریای منداله که م که ون).

له سه ر جیبه که وه یارمه تی ژنه که م داو به ده ستیک منداله م راکیشاو به ده سته که ی تر ده سته ساردی دایکه م گرتو دلنیام کرده وه که منداله که ی سه لامه ته. یارمه تی ژنه که یشم دا بو ئه وه ی بیته ده ره وه. هیچ ئه زیه تی نه خواردبوو. پیره میردیک سه ری شکا بوو. پاشان زانیم یه کی په راسوه کانی نه ختی ئازاریان خواردبوو. منداله که م له کوشی دایکی جی هیشتو چومه لای نه فه ره کانی دی. سه ربازی زانستی، له ناو گریان و فوغانی ئه و خه لکه دا، له کاتیکا که به بار جوینی حه واله ی لیخوره که ده کرد. له م لاو له ولا چاوی له چاویله که ی ده گیپرا. وه کوو لقی دار شمشاد له سه ر دوو قاچی وه سته بوو. غه می بزد بوونی چاویله که ی بوو که بو جوانی له چاوی ده کرد.

(کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها)^١

^١ ئه مه له ته دیریکی (حافظی شیرازییه. ماناکه ی:

بارسوکه کانی سه ر که نار له کوئ به حالی ئیمه ده زانن؟ واته : ئه وانه ی له هیمناتی دان له کوئ به حالی ئیمه ده زانن که له مه ترسیداین. یان وه کوو په نده که ی کوردی ده لی: (سکی تیر ناگای له سکی برسی نییه.)

چاویلکه که ی دیته وه و له خه نی خۆشییان له قاقای پیکه نینی دا.
به داخ و رق و قینه وه به سه رمدا نه پاند:

- حه یفو مخابن بۆ ئه و نانه ی گه نمه ی ده رخوادی تۆی ده ده ن!!
هه ی جووجه له ی تازه جووقاوا! هه ی ژنانه ی!! هه ی لاپره سه نگ!!

- ئای چه ند جار له گه ل ئه و جووره که سانه تووشی بگره و به رده
هاتووم!!

به زۆری له رۆژانه ی هه وه له وه، په یوه ندیم به و سه ربازی زانستی و
به و مامۆستایانه وه ده کرد که تازه ده هاتنه گوند. ئه گه ر ئاهیکیان
تیدا بوایه و تا ئیسقان گه نده ل نه بوونایه، خۆم لێ نزیک ده کردنه وه و
تاقی کردنه وه ی په روه رده و فیڕکردنی خۆم و شیوازی هه لسه و که وتی
خۆم له گه ل خه لک، ده خسته به ر ده ستیان

پیش چه ند سالی، له گه ل براده ریکم چووینه سه ردانی (ب) که له
گوندیکی چه ند کیلۆمه تری به ولاره خزمه تی پی سپاردرا بوو.
براده ره که م، له سه ربازگه دا، ماوه یه کی که م چاوی به (ب) که وتبوو
ده یگوت له وانه یه پیوازی زانست و چاکه بی. جه نابی به باوه شی
کراوه وه، پیشوازی لێ کردین. مانگی سییه می خزمه تی بوو. وینه ی
سه مه دی بهره گی له دیواری ژوره که ی دا بوو. چه ند به رگه کتیبیکی

بی نرخیشی له سه ر ته قچکه دانا بوو. شیعیکی خۆی بو خۆیندینه وه. تۆپه لێ ئاهو زاری و چزوویه ک بوو بو جهسته ی شهو. کابرا هی ئه وه بوو ئومیدمان پی هه بی. سه ربازیکی تریش له وی بوو. هاوشاری خۆی بوو. بی فیزو سافو لووس و راستگۆ بوو! له گه رانه وه دا، له گه ل هاوشاره که ی (ب) دا بووینه هاوپی. تا له بیرم نه چوو به با بلیم: بریارمان دا ههینی دادی، (ب) بیته سهردانی من. (ب) م که وتبووه بهر دل، به لام هاوشاره که ی (ب)، به روون و زولالی، پی گوتم ئه و کابرایه تا ئیستا چه ند جار له گه ل گه نجان ئاوقای یه کتر بوونه و لییداون. تا ئیستا چه ند جار له گه ل بیوه ژنانی ئاوی و ئه و ژنانه ی میرده کانیان بو پهدا کردنی کارو نان چوونه ته کاشان و تاران، دهستی تیکه لکردوو. شهو، ده یانباته پشتیری ژوره وه و پاشان چه ند دیناریکیان له دهست ده نی. سویندی خوارد راست ده لی. ئاماده بوو له گه ل (ب) روو به روو بیته وه. په ندیکی کوردیم بیر که وته وه:

(تفهنگ بوه سی دی قه ی خه ر، گورگ ئه خواردی)^٢

سائیبیش هه ر ئه و بیره ی زۆر به جوانی ده ربزیوه:

(چه سود از اینچه کتیبخانه ی جهان از توست

نه علم، هر آنچه عمل میکنی، همان از توست)

^٢ واته: ئه گه ر تفهنگیش له کهر بار بکه ی، گورگ هه ر ده یخوا.

رۆژی ههینی، هاته سهردانم. بئ پێشهکی چیم بیستبوو، وه کوو
 تفیکی گه وره له ده م و چاوم کرد. ده پروا و یه ک ئاو پر ناداته وه، با برپوا،
 به جه هه ننه م!! چ پئویستم به هی وا هه یه؟! ئه گه ر چا و له هه له ی
 یه کتر بپۆشین، چۆن نه مامی هاو پیتی راسته قینه مان له نیوان ده پروی؟
 په یوه ندی نیوانمان په یوه ندی کپیارو فرۆشیار نییه. هیچ هۆیک له
 گوپی نییه به قه رز نان به یه کتر بدهین. ئامانج خزمهت کردنی خه لکه.
 ئه و که سه براده رمه که یارمه تیم بدا به ئامانج بگه م بۆ ئه وه ی له
 په یوه ندی نزم و مامه له ی چرووک رزگار بيم. به جوړی دلم له ئه شقی
 خه لکی ژێرده سته پر بکا که بئ که وتنه شوین ناو ناوبانگ، بۆ هه موو
 جوړه فیدا کاریه ک ئاماده یم. له مامۆستا ناوه شیته وه ره فتاری
 کاسبکارانه ی هه بی. خه لک چاوه پئی شتیکی تر له من ده که ن. ئه گه ر
 قسه و کرده وه م شایه نی رۆشن بیریک نه بی، هه قی خۆیانه به جوړی
 هه له کانم به چاودا بده نه وه، که له خه فه تان بگريم. هه قی خۆیانه
 دادگاییم بکه ن و به ند به به ندی له شم بده نه به ر قامچی گالته و
 سووکایه تی.

من (منی تاییه تی) که سیکم مندالی خه لک په روه رده ده که م.
 ره فتاری من سه رمه شقه بۆ خه لک. کاره که م وا ده خوازی شه وو رۆژ،
 بئ ماندوو بوون، به به رده وامی، خۆم فیڕ بکه م: له خه لک، له کتیب له

ژیان، له مندالان، له دۆست و براده ران. پێویسته به هەر جۆری بێ دوا دهستکەوتی هزری و مرقایه تی به دهست بێنم. بۆ ئهوهی بێم به مامۆستایه کی باش و وهکوو تۆژه ره وهیه کی چالاک و په رۆش یه ک چرکەسات له خۆفیر کردن غافل نه بێم بۆ ئهوهی بتوانم شتیکی گه ورترو به نرختر له زانیاری بخه مه بهر دهستی مندالان.

(ب) ویستی نکوولی بکا. دهرفه تم نه دا. پیمگوت ده بی له گه ل هاوشاره که ت روو به روو ببیته وه. له سه رنجی شه رمه زارییه وه دیار بوو براده ره که ی بوختانی پی نه کردبوو. یه ک سه عات قسه م بۆ کرد که ئیمه له چ رۆژگارێک ده ژین و ژیان مانای چیه و مامۆستا چ ده وریکی هیه به تایبه تی له بارو دۆخی ئیستا دا چه ند پێویستمان به مامۆستای دلسۆزو راسته قینه هیه و ولاته که مان چه نده پێویستی به مامۆستای خاوه ن هه لویست هیه. سه رنجم بۆ بارو دۆخی گوندو بۆ پێی په تی و رووی زه ردی مندالان و بۆ ژیا نی کویره وه ری خه لک راکیشا.

نۆد به وردی گوئی دایه قسه کان و به رده وام رهنگی ده گۆرا. تییری قامچی خوارد. ئیستا ئه وه نده به سه !! ناتوانین له گه نجان نا ئومید بیهن. به تایبه تی ئه وانه ی رۆحیان برینداره و شه ربه تی تالی بێ به شییان چه شتووه.

په روه رده و فیژکردن ئه گهر پته وو بهر بلاو بی و ناوه رۆکیکی
 پیشکه وتوی هه بی، بی گومان به ره می ده بی. (ب) پاشان بوو به
 مامۆستایه کی دلسۆزو چالاکی مندالان. سه ره سمکی له داخوازی
 که مو هه موو کۆتیک داو دهستی به ژیانیکی نوی کرد. پاشان، هه موو
 جاری، ده مده شینه جانتایه کی پر کتیبی به شانی داده داو به
 هه نگای خیرا، کویره پئی گوندانی ده کوتایه وه. ئه و، که جاران
 ده یه ویست ده وری پسپۆری چاگردنه وهی ته له فزیۆن ببینی و بو خۆی
 خه ونی به شتی خۆشه وه ده دی، دوا ی ده وری سه ربازی، له
 دوورترین گوندی لورستان بوو به مامۆستا بو ئه وهی چرای کوزاوه ی
 گونده کانی ده ورو بهر دابگیرسینی. یادی به خیر!!

***

به فر لئی کردبووه. ئاسمان وه کوو تۆپه له خۆله میشیکی گه وره ده
 سه ر سه رمان داها تبوو. که گه یشتمه وه گوند، شه و، به بیانوی ژانه
 سه ر نه چومه مائی که س. خه جاله ت بووم به رامبه ر به و خه لکه. هه یچ
 پرسم پی نه کردبوون. سه ربه خۆ بریاری رۆیشتنم دابوو. به یانی، خه لک
 چیم پی ده لێن؟ مندال هه ستیان چی ده بی؟ من خۆم حاله م چۆن
 ده بی؟

شهو، پرپوبوزگورپو شپرو شیتالە کانم له ناو دوو جاننا نا. تا درهنگ له ناو جی هەر گه وزم داو قه پم له لیوم گیر کرد. ئەوه ندهم جگهره کیشا بوو، کورد گوته نی زمانم وه کوو کلکی مار تال ببوو. ده تگوت ده چمه گه شتیکی بی گه پانه وه. وه کوو یه کی وا بووم له یارو دیار دابپری و روو بکاته ولاتیکی غه ریبایه تی دوور. به من بوایه شه و کۆتایی نه یه و هەرگیز به یانی نه دا. ئەوه چ کاریک بوو من کردم؟ لیهره، له هه پرتی ژیاندا هه ناسه م ده دا. جیگام له ناو دلای خه لکه که بوو. شار! شار چییه؟! تیر گریام و خه وم لی که وت.

به یانی تازه خۆره تاو خوینی خۆی له سینگی ئاسۆی بۆر هه لده سوی، که له خه و به خه بهر هاتم. نوینه که م پپچایه وه و ته ختی سه فه ریم چه مانده وه و دوو مافووری خه لکم لا بوو، گه سکم دان و داموه شاندن و لوولم دان و به قورژبنیکم هه لپه ساردن. دلّم وه کو دلای بالنده یه کی به ربوو لیتی ده دا. حالّم باش نه بوو. ده ست و دلّم ده له رزی. ره نگم له روودا نه ما بوو. هه ندی مندال له بن دیواری قوتابخانه کو ببوونه وه. یه کی له مندالە کانم نارد به کیخوا بلای ته ره نته ریک بنییریته به رده م قوتابخانه، ئیشم پییه. ده مه ویست هه تا بکری که متر خه لک هه ست به رویشتم بکه ن. هه وه له ی بینینی رووی په شوکاوو سیمای په ریشانم نه بوو. بارگرانی یه ک چیام له سه ر دل بوو. توانای هه لگرتنی

باری غه م و مهینه تی ترم نه بوو. یه کی له قوتابییه به ته مه نه کانی قوتابخانه - یه حیا شهریقی - باسی ئه و رووداو هتان بۆ ده کا. له خواره وه، چهند دیریکی نامه که یهان بۆ ده نووسمه وه. نامه که پر بوو له هه له ی نووسه وه ری. هه له کان چاک کراونه ته وه. (دانه یه کی نامه که لای خۆم پارێزراوه). یه حیا تازه فییری خویندن و نووسین ببوو. ته نیا ئه وه نده ده لیم به زۆر به روکی خۆم له ده ست ده ره یناو به زۆر لیخوره که م ناچار کرد ته ره نته ره که ی دوور بخاته وه و به ره و شار باژوا. بی پسانه وه وه کوو هه ورکی به هاری چهند سال بی نه بارییی، له گونده وه تا شار هه ر گریام.

چهند پارچه یه ک له نامه که ی یه حیا شهریقی:

(به یانی زوو له خه وه هه ستام چوومه هه وشه. ره زای قوتابی پۆلی پینجه م به هه شتاوی هاته هه وشه و به برا بچووکه که می گوت: عه لی به خش، وه ره بچین، جه نابی به پێوه به ره ده یه وی برپوا. به غار چوونه لای قوتابخانه. منیش، له خورینی، له هه وشه چوومه ده ره وه. دیتم به رده م قوتابخانه قه ره بالغه. به غار خۆم گه یانده ئه وی. خه لک نه یانده زانی تۆ ده پۆی. له بهر ده نگو هه رای مندالان وایانده زانی شه ره له به رده م قوتابخانه. له هه موو لایه که وه ده هاتن. به

مندالەکانیان دەگوت بۆچی دەگرین؟ مندال دەیانگوت: مامۆستامان دەپوا. هەموو ژنانی گوند هاتبوون. دەیانگوت: خودایه، ئەتۆ بکهی نەپوا. دوو سی ژن هاتن پیشیان گرتی و لیت پارانه وه نەپۆی. تۆ رووت گرز بوو. خەفەت گەرۆی گرتبووی. دەچووی مندالە کانت ماچ دەکرد. بەهروز لی نەگەرا ماچی بکهی. دەگریا و دەیگوت: مەپۆ! سەرنجیکت لە چاوه کانی بەهروز داو چاوت پەر فرمیسک بوو. مندال هەموو دەگریان. ویستت سواری تەرەنتەر ببی، مەشەدی خوداداد خۆی هاویشتە سەر پیلاوت. پیلاوی ماچ دەکردی و دەپارایه وه. تۆ گویت پی نەدا. سواری تەرەنتەر بووی. چەند مندالیک لە پیش تەرەنتەر بوون. لا کەوتن. کە تەرەنتەر رویشت، خەلکە کە خەریک بوو تیک بەر ببن و لیک بدەن. ئەو دەیگوت: سووچی تۆ بوو. ئەو دەیگوت: سووچی تۆ بوو. یەکی گوتی: ئیوه بۆچی لیک دەدەن؟ سەلاوەتیک لی بدەن. یەکیکی دی گوتی: کابرا... باش بوو تازە رویشت و خراپ بوو تازە رویشت، لەمپۆوه ئیتر کەس خەوی لی ناکەوی. دەبی هەر بۆی بگرین.

من لە خەفەتان گەرۆم گیرا بوو. قسەم بۆ نەدەکرا. هاتمە وه مائی و دەستم بە نووسینی ئەم نامە یە کرد. دەمنووسی و چاوم پەر رووندک بوو. تۆ (کتیبی مندالان) ت بۆ مندالان دەهینا. باش فیتر دەکردن. بە پارە ی خۆت دەفتەر و قەلەم ت بۆ مندالان دەکری. بە

پاره ی خۆت کتیبی هه قایه تی خۆشت بۆ ده هیئاین. هه میسه سه رت دانه وانده بوو. که س ناو چاوی نه ده دیتی. رۆژی هه یینی، له ناو قوتابخانه نه ده هاتیه ده ره وه. هه قایه ت و دارشتنی مندالانت ده خوینده وه. بی خه وی و به دبه ختیت ده کیشا تا چیرۆکیکی خۆشت له باره ی ژیان و کویره ی خه لک ده نووسی.

ته ره نته ره له گوند به ری که وت. یه کی له منداله کان خۆی به ته ره نته ره که وه کرد. ده یگوت بچیه هه ر کوی، منیش ده چم. ئیمه ی مندال سه رگه ردان و بی سه ره پرشت ماینه وه. تازه چون دلمان به روه ست ده دا بچینه قوتابخانه؟! تا که ئومیدمان نه و بوو. خۆی له گه ل ماندوو ده کردین و کتیبی بۆ ده هیئاین بۆ نه وه ی شت فیر ببین. که تۆ چوو یته شار، نه و خه لکه ده تگوت ئاگایان له خۆیان نه ماوه. بی سه ر ده سووپانه وه. وپو گیزو حۆل بوون.

ئیهستا مامۆستایه ک هاتوو ته نیا ده رزی قورئان به مندالان ده لی. مندال ده رز ناخوینن. نه وه نده ی ده شیانزانی له بیریان چۆته وه. مامۆستای نوی، که ده وامی قوتابخانه ته واو ده بی. روو ده کاته نه و ده شته و چه ند سه عات له و ده شته ده گه ری. خه لکه که ده لاین: نه ی فلانیش مامۆستا نه بوو؟ دوو سال له م گونده بوو، ئیهستایش هه ندی

ژن نایناسن. هیچ ژنی چاوی پی نه ده که وت. دواي دهوام وه کوو
زیندانیان له ژورده که ی خوی نه ده هاته دهره وه.

مندال شیعریکیان بو ئیوه نووسیوه وه موو جارێ ده یخویننه وه:

هه رکۆچ کۆچ نه کرد، کۆچ بوی وه راس

دهنگی کۆچه گهت گهیی وه (مله ماس)

یاقووتی بار کرد وه ناره زادل

عهلی یاری بوو مه نزل وه مه نزل

عه کسی یاقووتی روو وه روومانه

قسه خوشه گه ی تاجی سه رمانه

یه حیا شه ریفی ۵/۱۱/۵

حه یف...!

بو ئه وه ئه م نامه یه و به تاییه تی ئه م شیعره م لیڤه نه هیئایه وه
تاخۆمی پی هه لیکیشم. ئه م سیفه ته به سه د خه روار چرکیش به
منه وه نانوسی. من ده مه وی بسه لمیئم که خه لک نرخی ماندوو بوونی
ئه و که سانه ده زانن که به راستی بو خاتری ئه وان ماندوو بوون

ده کیشن. ده مه وی ئه و مامۆستا بی بپرواوا نائومیدو له خه لک دابراوانه
 تیگه یه نم ئه گهر ده بینن خه لک روویان له گه ل خۆش نین ، با بزنان
 که مو کورتی خۆیان چیه و له کویدا یه . با بزنان خه لک باشن و ئه گهر
 که مو کورتیه ک له ئارادا هه بی، سووچی هه لس و که وتی خۆیانه ،
 سووچی رهفتاری خۆیانه له گه ل خه لک و له گه ل مندا لان. له فی رکردنی
 نادرستدایه . هه مووی له ئه نجامی کرده وه ی خۆیانه . مامۆستایه ک
 بایه خ به خه لک نه دا، گوئی به بیرو باوه پو ری و ره سمی خه لک و
 نه ریت و رۆشن بیری خه لک نه دا به و نیازه ی ئه و نه ریته تیک بشکینی به
 زۆر بیه وی ئیشی پیسو کریتی چه ند که سیکی تیرو ته سه لو بی غه م و
 خه یال بخاته جیگای بیرو باوه پو نه ریتی چه سپاوو ره گاژوی ناو
 جه رگه ی گوند، به و بۆچوونه پووچه ی گوایه خه لک نازانن قزبه ردانه وه
 یانی چی و چه ز نا که ن بابایه کی غه ریبو لایده چاوی به کچه کانیا ن
 بکه وی و خه لک له مل کردنی موروه که رانه به نیشانه ی پیشکوتن
 نازانن. ئه مانه ئه گهر چاو به بیرو بۆچوونی خۆیاندا نه خشیننه وه،
 به ره و رووی رقی بی ئامان و نه ریتی خه لک ده بنه وه .

یه کی له هاوکاره کانم که دلێکی میهره بانیشی هه بوو چه فته ی سی
 رۆژ له گوند ده مایه وه و چاوه پێشی ده کرد خه لک رهفتاریان له گه ل
 باش بی. به رده وام گله یی له خه لکی ئه و شوینه ده کرد که خزمه تی

تیدا ده کرد. وا تیده گه یشت خه لک بۆیه رهفتاریان له گه ل من باش و پر
سۆزه چونکه خه لکی گونده که ی من تیگه یشتوون. قهت ئه قلی پی
ندهشکا ئاو له سه رچاوه وه لیله !!

به ره وه ی کۆتایی به به شی دووه می ئه م دهفته ره بیئم، پیویسته
چند قسه یه ک له باره ی کرمانجه کان بکه م و چند دیریکیش له باره ی
مامۆستای نوی و ئه و شتانه ی به چاوی خۆیان لییان دیبوو بنووسم.
مشتی نمونه ی خه رواریکه :

ئه و مامۆستا نوییه ی باسی ده که م مندالی شاری (س) بوو . که
چاوی به دنیا کردبووه وه، بانگی بانگوژی رژابوو ناو گوئی. له و
ده ورو به ره گوره ببوو پیگه یشتبوو که له سه ره تایی ئه م دهفته ره دا
چند دیریکی بو ته رخان کراوه: شاریکی بچوکی بی کارگه و بی
کتیبخانه یه کی دروست و ته واوو بی شانۆو بی به ش له هه موو
دیارده یه کی شارستانی و ده سته که وتی ته کنۆلۆجی. شاریکی پر
مزگه وت و ته کیه. شاری که هیشتا قه مه کیشی تیدا باوه به لام دوور له
چاوی پۆلیس. خه لکه که هیشتا پابه ندی ره وشتی روو له نه مانی
سه رده می ده ره به گایه تین. باوه پریان به دوعا و ئه فسوون و جادوو هه یه.
هیشتا ده رگه وان و مارگره کان دایانده دۆشن. ئه ویش به ری کال و تفت و

تالی ئه و جووره دهورو به ره بوو. نو پۆلی خویندنی هه بوو. خۆی مامۆستای گریبه ست بوو. به ئه نقه سوو به پیی به رنامه یه کی داڤژاو چوو بووه جیگای من بو ئه وهی به خه یالی خۆی ژه هر به بیرو راکانی من وه ربکاو له ناویان بیا. به لئ به سواری پیره بارگینی شه لی بیرو باوه پی سه ده کانی ناوه پاست و به شمشیری ژهنگاوی بیرو توژی کۆلکه مه لاکان و به یا ئه بولفه زل! ئه بولفه زل! به ره و (مه یدان) ی چۆل لنگی دابوو. بو ئه وهی دژی من (من به مانای دیدی زانستی و ده ستکه وتی زانستی) بشیرینی و به ئه قلی قونده ی خۆی ریشه ی گه نده لی ده رکیشی.

دوو قوتابی کچم له پۆلی یه که می سه ره تای هه بوو. یه که م کاری ئه وه بوو یه که و رووبه ندی له روو دابوون بو ئه وهی چاوی نامه حره میان به چا و نه که وی. یه کی له کچه کان ناوی (رۆزیتا) بوو. مامۆستا باوکی کچه که ی ناچار کردبوو ناوی کچه که ی بگۆپی و بیکا به (فاتیمه) (ئاخر رۆزیتا ناوی کچه ئه رمه نانه و ئه رمه نی کافرو گالون).

بینا به قسه ی خه لک، هه موو رۆژی یه که و مه سینهی ده دایه ده ست منداله کان بو ئه وهی مزگه وت پاک بکه نه وه. نه ده رزی (رینمایی کۆمه لایه تی) ده گوته وه و نه (زانست) و نه (ژماره)، ته نیا قورئان و

بهس!! ده یگوت مندال له قورئان زیاتر نابی هیچ کتیبی بخوینیتیه وه. خه لک ده یانگوت: ئاخه منداله کانی پۆلی پینجه م ده بی تا قی کردنه وهی گشتی بدهن. ده یگوت: به به ره که تی ئه بولفه زل هه موو یه کسه ر ده رده چن. پشتتان به خودا قایم بی!!

مندال یه ک هه فته مانیان گرت و نه چوونه ناو پۆل. به یارمه تی باوکیان، ناچاری کردن مان گرتنه که بشکینن. ئینجا له بن داران رایخستن. گوئی مندالیکی شه ق کردو به پیله قه به سه ر قوتابییه کی پۆلی یه که م که وت. باوکی ناچار بوو بریدییه نه خوشخانه ی شار. مامۆستا پیی له کانی نه ده بری. ئه ویش به تای ده رپییه ک.

خه لکه که چه ند جار ویستیان لیی بدهن، من لی نه که پام. پیمگوتن: به هه ر حال، مامۆستایه، گه نچو کالفامه. ورده ورده ئه قلی دیتیه وه سه ر. به لیدان هیچ پیک نایی. هه ول بدهن به لکو به قسه ئیقناعی بکن. داوای لی بکن ده رز به منداله کانتان بلی و...

هه ر ئه و کابرا به ناو ئیمانداره، به فرت و فیل چی کتیبی من دابووم به منداله کان، هه مووی له به ر ده ست ده رهینان و سووتاندنی. ده یگوت: فلانه که س ویستوو یه تی ره وشستان تیک بدا. به که یفی خۆی، کۆمه له کتیبیکی له ده زگایه کی خیرخوازی وه رگرت و دای به

منداله کان بۆ ئه وهی بیانحویننه وه. بیستم منداله کان کتیبه کانیان لێ
 وه رگرتو... چ بلییم؟ ئه و مندالانه به لانه به لالا!!

ئه نجام خه لکه که نه یانتوانی چیدی به رگهی ئازاره کانی بگرن و له
 گوند ده ریان کرد.

جه نابی مامۆستا دژی رژیم خه باتی نه ده کرد. سه رنجی منداله کانی
 بۆ ناله بارییه کان و هۆی رۆژه ره شیبیه کان و ناکۆکی نیوان خه لکی
 گوند و جه ندرمه و ناکۆکی نیوان خه لک و... رانه ده کیشا. پپو پاگانده ی
 له دژی ماکییتی (مه تریالی) دا ده کرد. وه ک ئه وهی هه موو گیروگرفتی
 خه لک چاره سه ر بووبی، هه ر مابیته وه سه ر دژایه تی کردنی ماکییتی!!

ئای فه قی!! فه قی گه نچ و خه باتگیڕ!! یادی به خیر! یادی ئه و
 گه نجه ی که سه راپای گیانی ئه شقی ئه و خه لکه بی به شه بوو ده یزانی
 له خه باتی دژی ئیپریالیزم و دکتاتۆریدا ئه گه ر هه موو هیزه
 پیشکه و تنخوازه کان یه ک نه گرن، هه رگیز ناگه نه ئامانج!

***

(٣)

با سه رنج له دهورو بهری خۆمان بدهین! هه رچی به که لکمان دیو
 به کاری دینین و مایه ی حه وانه وه و ئارامیمان، به ره می کارو ته لاشی
 پیروو به رده وام و ماندویتی نه زانیی زه حمه تکیشانه. ئه و فه رشه ی له
 ژیر پیمان به ره می ته ونکه رانه. ئه و خانوو ه ی تییدا ده ژین به ری
 ماندوو بوونی وه ستاو کریکارانه. ئه و نانه ی ده یخۆین و ئه و میوه ی
 قه پی لی ده دهین کرمانج به ره میان هیناون. پیلاو دروو پیلاومان بو
 دروست ده کاو دورمانکه ر جل و به رگ! کریکار سه رسه ختانه کار
 ده کاو به یارمه تی زانست و ته کنیک که رهسته ی خاو ده کا به ئامیره به
 سوود. له سارنج و رادیو ته باخ و ترومبیله وه بگره و پیدا برۆ.
 هه مووی به ره می رهنج و کۆششی دهستی کریکارانه.

له کاتیکا که هه موو ئه و هیزانه ی ئاینده دروست ده که ن، بو
 حه وانه وه و ئاسووده یی من تیده کۆشن، منی مامۆستایش ئه گه ر به ش
 به حالی خۆم بو دروست کردنی بینای به رزی ژیان تینه کۆشم، ئه گه ر
 به بیانوی نه بوونی پیداویستی، ئه ستۆ له ژیر باری لیپرسینه وه
 بکیشمه وه و به چاکی مندالانی خه لک فییر نه که م و وه کوو چرایه کی

داگیرساو خۆم بۆ مندالێه کانیان نه سووتینم، دیاره خیانهتم له و خه لکه کردوه.

هه ندی مامۆستا که می موچه ده کهن به بیانوو دهرز به مندالان نالینه وه. جگه له وهیش ده چن له ناو پۆل پپو پاگانده ده کهن، ده لاین: ئه گهر ده تانه وی له ژیاندا خیر له خۆتان نه بینن، بپۆن بن به مامۆستا! مندالان هان ده ده ن پیشه ی تر هه لبرژین. ده لاین ژیانى سه رده سته یه کی سه ربازی له ژیانى مامۆستا باشته ره. باشه ئه گهر مامۆستا موچه ی که مه، مندال سووچیان چیه؟ گوناهیان چیه؟ بۆچی ده بی سزای گری کویره کانی من بخۆن؟! ئه و مندالانه ئاماده ن چاو له پارهی رۆژانه ی خویان بپۆشن، هه ر بۆ ئه وه ی مامۆستا ژیانى دابین بی.

مامۆستا هیچ بیانوویه کی به ده سته وه نییه بۆ ئه وه ی خوی له کاره که ی بدزیته وه، یان که مته رخه می بکا، یان به چاکى دهرز نه لیته وه. با شت له خه لک فیڕ بین. ئه گهر ئه و قسه یه راست بی که ده لی: (مادام من ژیانم دابین نییه، سندان له مندالان دا!) مانای وایه کرمانج ده بی هیچ به ره م نه هینى، کریکار ده ست له کار هه لگری، نانه وا نان نه کاو زبلرپیژی گه ره ک زبل کۆ نه کاته وه. با شت له خه لک

نیر بین که ئیش ده که ن و به ریگی دروست و به شیوه ی جیا جیا له
 پیناوی ژیانیکی دروست تیده کۆشن. په ندیکی پیشینان هیه ده لی:
 (به که ری ناویری، هه لدیته کورتانی.) باشه، ئه گه ر نارپه زاییه ک هیه،
 بۆچی زهبری ئه و نارپه زاییه به ره و رووی رژیمی سته مکار نه کریته وه؟
 به ره و رووی سه رمایه داریی وابه سته و...

ده مه وی باسی ئه وه ئیش بکه م، من که باسی بینا و توانای قوتابخانه
 ناکه م هوی ئه وه یه ژیان و په یوه ندی خه لکه که م به لاوه گرنگه. ئه و
 بیشه یه پر ده ختی جوانه، به لام کی؟ و له چ هه ل و مه رجیکدا
 نه مامه کانی ئه و بیشه یه یان چاندوووه و خزمه تیان کردوون؟ فه رشی ژیر
 پیم جوانه، به لام کی؟ و له چ هه ل و مه رجیکدا، به ره مه میان هیناوه.

قوتابخانه نوێکه چند مامۆستایه کی ژن و پیاوی تیدا بوو.

به پیره به ری قوتابخانه پیاویکی به ری زو رووه ت و دلنه رم و ساویله
 بوو. به وردی رینماییه کانی جی به جی ده کرد. که زهنگ لئی ده دا،
 مامۆستاکان ده یانزانی ده بی کۆتایی به چه نه بازی بی هووده یان
 بین و بچه پۆله کانیان. مامۆستاکان به هوی ئه مه وه له به پیره به ر
 نارازی بوون. پاش له بوختانیان پی ده کرد. چیه؟ ری نادا کاتی
 ده رز بخۆن و نوکته ی پیسی جنسی بگێر نه وه و له ناخی دل وه پی

بکه نن. من ئەم لایه ی رهفتاری به پڕۆه بهرم به دل بوو. لایه نه کانی تری رهفتاریشی، پاشان دیمه سه ری و لیی ده کۆلمه وه.

مامۆستای وه رزش، که ناوی ده نییم (عه لی)، جووجه لایه کی تازه جووقا و نه بوو، یه ک میزه ر مووی به سه ره وه بوو. نینۆکی په نجیه کی یه ک سانتیمه تر دریژ بوو.

جه نابی (ر)، هه رچه نده ژنو مندالیشی هه بوو، عه نباری نه کته ی سوای جنسی بوو. کاری نه وه بوو، که زهنگی پشو و لیی ده دا، له ژووری مامۆستایان، وه کوو لاور باسی قه دو قامه تی کچانی ده کردو ناوی له له چو لیوی مامۆستا کان ده هیئا.

جه نابی (د) مامۆستایه کی باش و دروست نه بوو، به لام هه ندی لایه نی چاکی تییدا هه بوو. تا پیی بکرایه خۆی له گه ل منداله کان ماندوو ده کرد. خه فه تی له نه خوینده واریی ده خواردن. سکی پی ده سووتان. بو پیشخستنی کارو باری ده رزی مندالان، سه رسه ختانه تییده کۆشا.

ئه وانه ی تریش وه کوو گۆره وی وشک ده چوونه پۆلو له مندالانیان ده داو ده هاتنه وه. به پڕۆه بهر، که فیزی په روه رده و تیگه یشتنی لی ده دا، له ناو حه وشه ده گه راو پیسترین جوینی به مندالان ده دا.

قوتابخانه که هیچ کتیبخانهی نه بوو. چەند کتیبیکی بی مفاو داخوراو، چەند سال بوو، له ناو کۆنه دۆلابیك كه وتبوون. ! هەر بۆ ئەوەی ستوونیکی ئاماریان پێ پر بکە نه وه. دۆلابیکی بچووک و پاک و خاوین له راره وه که هه بوو. بپیارم دا بیکه م به کتیبخانهیه کی بچووک. نیوهی موچهی مانگیکم نایه لاوه و کۆمه لی کتیبی بنکهی پهروه ردهی بیری مندال و نهوجه وانان و هه ندی کتیبی پیشکه وتنخوازانه و بری کتیبی جیا جیای نووسه رانی هاوچه رخی باشم کپی و که زهنگی پشوو لییدا، بی ئەوهی پرس به به پێوه ری قوتابخانه بکه م (به لام گوتبووم به ته مام کتیبخانهیه ک دروست بکه م)، کتیبه کانم به ریک و پیکي له ناو دۆلابه که ریز کرد. که زهنگی پشوو لییدا، له گه ل جه نابی (د) چووینه ئوردی به پێوه بهر. دیتم کتیبه کانیاں له ناو دۆلابه که ده رهیناوه و له سه ر میزی به پێوه بهر په رت و بلاویان کردوونه ته وه. به واق و پرماوی ته ماشای به پێوه بهر و یاریده رم کردو گوتم:

- ئەمه تان بۆ کردووه؟

به پێوه بهر بابایه کی شه رمن و رووناسک بوو. گوتی:

- زه حمه ت نه بی له سه ر ئەم کتیبانه مۆر بکه !

گوتم:

- باشه، مۆر ده که م . به لام بۆچی؟

یاریده ر گوتی:

- ده مانه وی لپرسینه وه که له سه ر خۆمان لا ببهین. نامانه وی

نانمان بپری.

گوتم:

- مه به ستان له نانبران چیه؟

یاریده ر گوتی:

- هر به لایه کی به سه ر بنیاده م دی، به هوی کتیبه وه به سه ری

دی.

به خوشییه وه پیکه نینیکی مانادارم بۆ کردو گوتم:

ئیه به جورئ قسه ده کهن، ده لئی، خوا نه خواسته، له و دیو

چیاوه هاتوون. بۆچی به ئاشکرا مه به سستی خۆتان ده رنابرن؟ ئەم

کتیبانه هه موو ژماره ی سپاردنی کتیبخانه ی گشتیان هه یه. زۆبه یان

هی بنکه ی په روه رده ی بیری مندال و نه وجه وانانن.!

تا ئه و کاته ناوی بنکه یان هه ر نه بیستبوو. ناچار بووم بۆم روون

کردنه وه:

(بنکه) ده زگایه کی ده وه ته. سه دان کارمه ندی هه یه وه له

سه رانسهری ئیراندا، جم و جوو لو و چالاکی ده نوینی. لقی له هه موو

شاره کان هه یه. ده توانن کتیبه پیشکه وتنخوازه کانیش بخویننه وه و
بزانن چییان تیدایه. کۆمه له کتیبیکی مرقایه تین و بهس! به
شیوازیکی شیرین و ئاسان بۆ مندالان نووسراون...

ناچار بووم یه که یه که کتیبه کانم مۆر کرد. ئه وسا خه یالیان
ناسوده بوو دلیان داکه وت و هه ناسه یه کی ئوخه یان هه لکیشا.
کتیبخانه که م به گه پ خست. مندال سره یان ده گرت و کتیبیان ده برد.
چند جار بیانوو یان ده گرت و کتیبخانه که یان داده خست گوایه (وه رزی
ناقی کردنه وه یه).

**

ده بوایه به جوړی، راده یه ک بۆ جوینه ناشیرینه کانی به پیره بهر
دابنیم. ده رفه تیکی له بار هه لکه وت و ناچار بووم له ناو پۆل گوتاریکی
دوو دریزم داو گوتم:

ئه و پیاوه هیچ هه قی نییه سووکایه تیتان پی بکا. گوتم:
مرۆفی ماقوول و روشنبیر ریگه نادا هیچ کهس سووکایه تی پی بکا.
گوتم:

ئه گه ریه کی پیتان بلی (جاشه کهر) هه قه بچن بمرن، چونکه
نوتابخانه جیگای چاره و نییه. جیگای چاره و ته ویله یه.

مندالّه کانی پۆل، پاشان، کاریکی وایان کرد به پۆوه بهر خه تی به
دهوره دا کیشان و ناچار بوو روو به روو ئاگای له قسه کانی بی و قسه ی
خۆشیان بۆ بکا.

*

روخسه ت بدهن مه سه له یه کی په یوه ست به په روه رده و فیئر کردن
باس بکه م:

مامۆستا خانمه کانی قوتابخانه، که مامۆستای ئه رکنا سو کۆشا
بوون، مامۆستایه کی خانمیان تیدا بوو ناوی ده نییم (ا). (ا) لانی که م
حه فته ی جوړه جلیکی له بهر ده کرد. له و شاره بچووک و داخراوو
دواکه وتووهدا، هه موو روژی، گوئیکی له باخچه ی ماله وه ده قرتاندو له
به روکی خوی ده دا. کاته کی زانیمان کاتی هه موو مامۆستا خانم و
پیاوه کان له ژووری مامۆستایان داده نیشن، ئه و مامۆستا خانمه له گه ل
مامۆستای وهرزش، به دوو قۆلی، له حه وشه پیاسه ده که ن. باشه،
پیاسه کردنی مامۆستایه کی خانمی عازهب له گه ل مامۆستایه کی پیاوی
ره بن، بۆ جاریک و دوو جارو سی جار، گرنگ نییه و سه رنج راناکیشی
به لام ئه گه ر هه موو روژی، هه مان مامۆستای خانم له گه ل هه مان
مامۆستای پیاو به یه که وه پیاسه بکه ن، یان به ته نیا بخزینه

قوژینیکی حه وشه و به دهنگی بهرز پی بکه نن و سه رنجی پر مانا له به کتر بدهن، ئە گهر هیچ مه به ستیشیان نه بی، قسه ی به ده مه وه ده کری!

که ئە وان له وی نه بوونایه، مامۆستا کانی دی به ته وس و گالته وه نامازه یان بۆ په یوه ندی نیوانیان ده کرد. روژی، له کاتی پشودا، له ژووری مامۆستایان دانیشتبووین، خانمی (ا) و مامۆستای وهرزش له حه وشه، له سه ر کورسی و له بهر خۆره تاوی خۆش دانیشتبوون قسه ی خۆشیان بۆ به کتر ده کرد. له ناکاو بوو به هه راو زه نا له حه وشه و دهنگی (هۆی های) ی مندالان وه کوو لافاو رژایه ژووره وه. چاوه دیر دهستی دایه کیبلیکی روخته زین و چوو ه حه وشه بۆ ئە وه ی هات و هاو ره که دامرکی نیته وه. چاوه دیر به کیبل و جوین هات و هاواری مندالانی کپ کرده وه و فیکه ی لیدا و هه موو منداله کانی ریز کردو ره وان ه ی پۆله کانی کردن.

پاش دوو حه فته، به یانییه ک، پیم له ده رگای حه وشه هاویشته ناو قوتابخانه، دیتم مامۆستای وهرزش قوتابییه کی پۆلی منی داوه ته بهر پیله قه. مامۆستای وهرزش، که منی بینی، دهستی له لیدانی قوتابییه که هه لگرتو به هیئکه هیئک و به گۆنای سوور هه لگه راو

میژه ری سه ری ریک خست و چوه ژووری مامۆستایان. چومه لای
منداله که و لیم پرسى:

- نه وه بۆچی لییدای؟ چت کردبوو؟

بى نه وه ی بگری، گوتى:

- مامۆستا، نه وه دوو هفته یه ئیمه ناچینه پۆل. هه موو
قوتابییه کان له ده رزی نه و ناچنه پۆل. تا ئیستا به ئیوه مان
نه گوتوو. هه ر کامه مان ده بینى، ده یداته بهر پیله قه! من دوا که سم
لیدان ده خۆم.

ده مزانی بۆچی نه ده چوونه ده رزه که ی. نه وه بوو به قوتابییه که م
گوت:

- ئیستا برۆ لای مندالان. بیریکى لى ده که مه وه.

که زهنگ لییدا، مندال (ژماره) یان هه بوو. قسه کانی خۆم بۆ
ده رزی دواى نه وه هه لگرت. یه کى له قوتابییه کان روخسه تی وه رگرت
بۆ نه وه ی بچیته ده ره وه. که هاته وه، زۆر به کول ده گریا. چاوی له
به ر گریان سوور بیووو ده ستى به سه ری خۆیه وه گرتبوو. به
نیگه رانی و سه رسامى لیم پرسى:

- نه وه چ بووه؟ بۆچی ده گری؟

به هۆره هۆر گوتی:

- مامۆستا، خانمی (ا) و مامۆستای وهرزش به دارو مست و پیله قه

لێیان دام.

دهستی له سه سه ری لابرد. ته ماشام کرد. به قه ده ره هیلکه

مرشکێک ته ستور ببوو. لیم پرسی:

- ناخر بۆ لێیان دای؟ هه لبه ت شتیکت کردوه!

گوتی:

- نه به خوا! مامۆستا، هه روا به هۆله که دا ده پۆیشتم.

گوتم:

- چۆن ده بی هه ر ئاوها به خۆپایی له یه کی بدهن؟!

گوتم رهنگه هه ز نه کا له به رده م قوتابییان قسه بکا. دهستم گرتو

له ناو پۆل برده مه ده ره وه. داوام لی کرد مه سه له که م به راستی پی

بلی. سه ری دانه واندو گوتی:

- مامۆستا، دیتم ده ستیان له ملی یه کتر کردبوو!!

چوومه وه پۆل. مندالّ به ناره زایی منگه منگیان بوو. ئاماژه م
پیدان بیده نگ بنو گوتم:

- به قسه ی خۆتان، ئه وه دوو هفته یه هه ر کامه تان ده بینئ،
دهیداته بهر پیله قه. جگه له وه یش، چاره نووسیکی وه کوو
چاره نووسی ئه م براده ره چاوه پئی هه مووتان ده کا. ئه گه ره هه روا
بیده نگ بنو بی هه وده منگه منگ بکه ن، ناحه زه که تان رووقایمتر
ده بی. پیویسته ده رزیکی وای بده نی تا عومری ماوه له بیری نه کا.
فیر بیی ریزی قوتابی بگری و له ناو حه وشه و له بهر چاوی مندالان
ئیشی پیسو و چرووک نه کا. ئه مپۆ له مه ی داوه، به یانی نۆره ی یه کیکی
تره. به کۆمه ل ئیش بکه ن. به و جوۆره ی که خۆتان ده زانن.
خه یالیشتان ئاسووده بی، تا من له م قوتابخانه یه بم، لی ناگه پیم
هه قتان بخوری، یان ۲۵٪ی نمره ی تا قی کردنه وه تان دابشکینن، یان
یه کیکتان له قوتابخانه ده ربکه ن.

مندالّ لیکرا به (هۆی های) ده رپه پینه ده ری. چووم مه سه له که م به
جه نابی (د) گوته و داوام لی کرد ئه ویش ریگای قوتابییه کانی بدا بچه
ریزی قوتابییه کانی من. ئیتر مندالّ ه کانی پۆلی (د) یش ده رپه پینه
ده ری. هه ره وه قوتابخانه یه دا، له سه ره تای ده وام، دوو هفته یه ک

مامۆستای پۆلی سییه م بووم. رۆحیان له سه سه ری من بوو. مامۆستا که یان خانمیک بوو هیشتا نه هاتبوو. چووم مه سه له که م له مندالانی پۆلی سییه م گه یاند. ئه وانیش له خویان ده ویست. به گالته و پیکه نین رژانه ده ره وه. قوتابی له هه وشدا کردیانه فیکه کیشان و (هۆی های! هۆی های!) و چه پله لیدان.

جگه ره یه کم داگیرساندو چوومه لای (د). به پێوه به ر به توورپه یی و به شوکاوی هاته لامانه وه. رووی کرده من و به ده نگیکه له رزان گوته:

- دهستم به دامینت شتی بکه! مندال قوتابخانه یان خراپ کرد. هه موو پۆله کان چۆل بووین. مندال له به رده م پۆلی خانمی (ا) و مامۆستای وه رزش کۆبوونه ته وه. فیکه ده کیشن و قسه ی ناشیرین ده که ن. ده سه له به پێوه به رم. ئابرووم چوو. (سه رزه نشت) م ده که ن.

به ساردی گوتم:

- مه سه له چیه؟ من له پۆل بووم مندال ده تگوت شیت بووین. له پر هه موو درپه رینه ده ره وه. باشه، نه ده کرا به و ئاغا و خانمه بلین وا نه که ن تووشی ئه م رووداوه پیشبیه نه کراوه ببن.

- ئیوه چ ئاگاتان لیه؟ من نه موسته وه گه ندو گووی مه سه له که ده ربکه وی. پیش چه ند ه فته یه ک بانگم کردنه ژووری

به پړوه به رایه تی و به سه رۆکم گوت قسه یان له گه ل یکا. زۆرم ئامۆژگاری
کردن. به یینی خۆمان بی شوولیان لی هه لپری بوو. تخیان له هه موو
شتی کردبوو. گوئیان به قسه ی که س نه ده دا. له ناو شاردا، دهنگ
بلاو بۆته وه که ده ستیان تی که ل کردووه. شار بچووکه. بچووکتیرین
رووداو وه کوو تۆپ دهنگی تییدا ده داته وه. توخوا کاریکی وا بکه ن
مندله کان بچنه وه پۆل. یاریده ریش لییداوه رۆیشتووه. هه رخوا
ده زانی چۆته کوئی؟! نازنم چ بکه م!!

گوتم:

- ده ته وی (هۆی های) له ئیمه یش بکیشن؟ په ندیکی پیشینان
هه یه، ده لی:

(مندال تاج له سه سه ری پاشا داده گرنه خواری.) جه نابی
به پړوه بهر، ئیمه له م مه سه له یه مه گلینه! جگه له وه یش، منداله کان
هه قیانه. باشه، بۆچی (هۆی های) له جه نابی مامۆستا (د) ناکه ن؟
هه لبه ت گه یشتۆته ئیسقانیان!

به پړوه بهر به داماوی و په شوکاوی رۆیشت. له و ماوه یه دا، ئاغاو
خانم نه ویران پۆله که یان جی بیلن و بینه ده ره وه. ئه و کۆلانه ی بۆ

قوتابخانه دههات پر ببوو له خه لکانیکی په رۆش. نیوه پۆ، مندال له قوتابخانه رۆیشتن و چوونه وه.

دوای نیوه پۆ، دهوری سهعات دوو، پاسه وانیکی سمیل بابر دهفته ریکی له بن ههنگل بوو هاته قوتابخانه. ناوی ههفت قوتابی خوینده وه. به نیگه رانی و نارپه ههتی گوتم:

- باش چاوهش گیان، هیچ بووه؟

گوته:

- مندال هاتوونه ته پۆلیسخانه شکاتیان کردوو مامۆستای وه رزش له هاورپییه کی داوون و هاورپیکه یان تووشی خوینبه ربوونی میشک هاتوو. هاتووم لیکۆلینه وهی له گه لدا بکه م.

منداله کانمان ریز کرد. بۆ ئه وهی نه ته بهر نه دهن و نه ترسن، له بهردهم باش چاوهش پیم گوتم:

- باش چاوهش وه کوو باوکتانه. ئه ویش مندالی خوئی خوش دهوی و چهز ناکا کهس له مندالی بدا. چیتان دهوی و چی دهزانن بلین.

باش چاوهش گوته:

- نه گه ره کوپی من بدا پشتی ده شکینم!

مندالّه کان وه کوو شیریان لیّ هات. هه موو شایه تییان دا گوتیان:
خۆمان دیمان مامۆستای وه رزش به راسته له سه ری هاورپکه مانی داو
جنیوی پیدای.

باش چاوهش کۆنوسه که ی به قوتابییه کان مۆر کردو مامۆستای
وه رزش و خانمه که ی بانگ کرد بو ئه وه ی بیانبا بو پۆلیسه خانه.
به ریوه بهر که وته به یینو به باش چاوهشی گوت:

- شار بچووکه. دهنگو باس زوو بلاو ده بیته وه. جوان نییه
مامۆستای خانم بچیته پۆلیسه خانه. ئیمه لیپرسراوی مندالّه که رازی
ده که یین.

پاسه وان رازی نه بوو گوتی ئه مه پیچه وانه ی یاسایه. به ریوه بهر
گوتی:

- تۆ مامۆستای وه رزش ببه. ئیمه پاشان خۆمان مامۆستای خانم
دینین.

لیپرسراوی کورپه که یش هات. یه ک پارچه خرۆش و ئاگر بوو. هه ر
له وی و له ژووری به ریوه بهر، مامۆستای وه رزشی دایه بهر ریژنه ی
جوینو هه ره شه ی لیّ کرد گوتی ده بی و وات لیّ بکه م. رازیمان کرد -
هه لبه ت پاش هه ولکی زۆر _ که مامۆستای خانم نه چیته پۆلیسه خانه.

به لام وازی له مامۆستای وهرزش نه هیئا. مامۆستای وهرزش، که
رۆیشت، سه رنجیکی وای له من دا هه ر مه پرسه !! ئه گه ر له دهستی
هاتبا، خوینی فر ده کردم.

رۆژی پاشی، لیپرسراویکی په روه رده و فیئر کردن هاته قوتابخانه.
هه موو قوتابییه کانی کۆکرده وه. گوتاریکی دوورو دریزی داو گوتی:

- پیویسته ریزی مامۆستاکان بگرن. هه ر که سه سه ر پیچی بکا،
ده رده کری. قوتابی هه قی ده رپرینی ناره زایی نییه. پیویسته ته نیا
ده رزی خۆی بخوینی و به س !! قوتابی چی داوه له مانگرتن؟ و...

ئینجا چوه پۆله که ی من. من له ژووری مامۆستایان مامه وه. بروام
به قوتابییه کانی خۆم هه بوو. پاشان، منداله کان بۆیان گێرامه وه:

- مامۆستا، هات گوتی: ئیوه ده بوایه لای مامۆستای وهرزشتان
بگرتایه ! چونکه هاو زمان و هاوشاری خۆتانه. گوتی گوايه تو
غهریبیت و چه ند مانگیکی تر له م شاره ده پۆی. ئیمه یش گوتمان:
هه سه له غهریبی و هاوشاری نییه. جه نابی فلان که س ژنبازی ناکا،
که چی مامۆستای وهرزش ژنبازی ده کا. ئه مه په یوه ندی به غهریبی و
هاوشاریه وه نییه.

پاشان که دیتی بۆرمان دا، قسه که ی گۆری و به تۆی هه لداو گوتی:
من مه به ستم ئه وه نییه بی ریزی به رامبه ر جه نابی... بکه م. هه موو
منداله کان له قاقای پیکه نینیان داو ناچار بوو پۆلی جی هیشته.

به پۆیه به رایه تی په روه رده و فیژکردن مامۆستای وه رزشی له
قوتابخانه که مان لابرده و به شیوه یه کی کاتی، له به پۆیه به ریتیدا، به
کاریکه وه خه ریکی کردو په یوه ندی به قوتابییه کانه وه بری.
خانمی (ا) یش له وه به دواوه، هه میشه په ست و غه مگین بو. قسه ی
له گه ل که س نه ده کردو. له من موو ده بووه وه و زه ق زه ق ته ماشای
ده کردم.

***

له به ر چه ند هۆیه ک له شاری (س) رۆیشتم:

ا- به هۆی بلاو بوونه وه ی (چرایه ک له سه ر مادیان کو) وه، یه کی له
ده ره به گه ده سه لاتداره کانی ئه و ناوه ددانی لی جیر ده کردم ه وه و
په یام و هه ره شه و..

ب- شاره که شاریکی بچووک بوو. وه کوو گای ناوچه وان به ش
په نجه یان بۆ دریز ده کردم. له جاده دا، له ناو کو لانا ندا، له چایخاناندا،

له گه ل براده راندا، فه رمانبه ریکیان به دوو دابووم. می شکم له سه ردا نه مابوو. ده یانه ویست به براده راتی بۆم بیّن، سه ری نه گرت.

ج - ئازاری جووچکه ی نیمچه رو شنبیری ریشن و تازه له هیلکه جووقاوو کال و بی ئه زموون و کیرنه هاتی. ئه وانه غیره تیان نه بوو روو به روو قسه بکه ن. وه کوو پیره ژنی هه له وه پو بیوه ژنی چه نه باز، پاش مله، بوختانیان هه لده به ست و پرپاگانده یان ده کرد. قسه یان ده کردو خه لکیان تیخ تیخه ده داو... نازانم چی؟ من له پۆلدا، هیرشم نه ده کرده سه ر بیرو باوه ری ئایینی مندا لآن. مندا ل پئویسته بزانی له ج بارودۆخیکدا ده ژی. پئویسته بزانی چ نا هه موارییه ک هه یه. پئویسته بزانی بۆچی ژماره یه کی که م هه موو سامان و به هره ی ژیان بۆ خۆیان ده بن که چی زۆربه ی خه لک بی به شن. مندا ل پئویسته فیّری ریّبازی تیکۆشان بیی دژی سته مکاری و زۆرداری. پئویسته بزانی ناکۆکییه کانی کۆمه له که ی چین؟ پئویسته له ریّبازی راست و دروستی خه بات کردن بگات. له هه مان کاتدا، مندا ل پئویسته بزانی سووکایه تی به بیرو باوه ری ئایینی خه لک نه کا. ریّزی مرۆفی بی به شو زه حمه تکیش بگری. سووکایه تی کردن به بیرو باوه ری ئایینی خه لک

نیشانه ی بی ئه قلییه، به لام پئویسته خه باتی ئایدۆلۆجی له دژی بیرو
باوه پری خه رافی و له دژی ده مارگیری وشک و ناماقوول بکا.

دیتم شاری (س) چیتر جیگای مانه وه ی من نییه. ماسی ناتوانی له
ناو گه ناودا بژی. بۆن بۆگه نی ده گری. خه لک له و شارهدا، ئیستایش له
هه ل و مه رجی سه ده کانی ناوه پراستدا ده ژیان وه کوو هه موو شاریکی
بچووک و دوور له دیارده ی ته کنۆلۆجی. هه ر ئه و ساله، بورجی
ته له فزیۆنیان له وی دامه زراند. کۆلکه مه لاکان کۆمه لی قه مه کیشیان
هان دا به به ردو کولنگ و بیهره م که وتنه گیانی بورجه که. ئه وه بوو
شاره وانی هاته ناوه وه و په رته وازه ی پی کردن.

با پارچه یه کی نامه ی یه کی له قوتابییه کان بیئینه وه:

(دوینی چومه کتیبخانه ی (نیدای ئیسلام). گوتم کتیبی (له گه ل
مندالانی گونده که مان) م ده وی، کتیبفرۆشه که گوتم: کتیبی فلانه
که س مه خویننه وه. گومراتان ده کا. خراپه. ئینجا باسی چه ند
کتیبیکی کرد که بیانخوینمه وه. مامۆستا زۆر نارچه ت بووم. پیم

چه قاندو نه پۆیشتم تا سه ری قه ره بالغ بوو، ئەوسا پینج شه ش کتیبم
له بن هه نگلم ناو رام کرد).

ئاخیری، شاری ئەو مندالە باشانه، ئەو شارە ی بیره وهری شیری نی
له دلما هه بوو، شاری خه لکی ره نجه پۆو میهره بانم جی هیشت. سلاوو
مالاوا!!!

***

(۴)

من وامده زانی بارو دۆخی خویندنی مندالان، هەر هیچ نه بی، له ناو پارێزگا باشتره و مامۆستاکان زیاتر بایه خ به پهرده و فیڕکردن دهدهن. حهیف!! سی و شهش قوتابی پۆلی پپینجه مینم هه بوو، ریک، سی (۳۰) کهسیان (زیڤرهوی ناکه م) ئه لفو بیی فارسییان نه ده زانی. له باتی (ف) ده یاننوسی (ت). نازانم مامۆستای پۆله کانی پيشوو له سه رچ بنه مایه کو له سۆنگه ی چیه وه ده ریانچواند بوون..

له شاری (س) دا، به درێژایی رۆژ دهوام هه بوو ده رزمان به مندالان ده گوت، که چی له ناو پارێزگادا، له بهر که میی بینا، دهوام نیو رۆژ بوو. به ماوه ی سی سعات ده توانین چ به مندالان بلین؟ به چ لایه کی کاره که راده گهین؟ به ماوه ی سی چاره که سعات، ده بوايه فلانه بابته میژوو، یان زانست، یان جوگرافیا یان بۆ روون بکه مه وه و له بهر ئه وه ی. ئه لفو بیی فارسییان نه ده زانی، ناچار بووم شته سه ره کییه کانم له ناو ده قی کتیبه که ده رده هینا و له سه ر ته خته ده منروسیه وه بۆ ئه وه ی ئه وانیش بینوسنه وه. تا ده قه که م روون ده کرده وه و بۆم شی ده کردنه وه، زه نگ لیده دا. قوتابی پۆلی پینجه می سه ره تایی نه یده توانی (۴۰) دا به ش (۲) بکا. ده مگوت (پینچ

لا یه ک له سه ر ته خته بکیشه . ئه و (سی گۆشه) یه کی ده کیشا . ئه نجام به وه گه یشته له کۆتایی سالدا ، ژماره یه کی زۆر له قوتابییه کان که وتن و پهروه ده و فیترکردنی هه ریمایه تی نامه یه کی به و ناوه روکهی خواره وه بو ناردم

ژماره : ۸۰۶۶۹/۶

روژی ۵۶/۱۰/۲

وه زاره تی پهروه ده و فیترکردن

به ریوه به ریته گشته پهروه ده و فیترکردنی پارێزگای کرماشان

بو به ریژ... مامۆستای قوتابخانه ی...

له بهر ئه وه ی ریژه ی ده رچوونی قوتابییانی پۆلی پینجه م ، که له

عۆده ی ئیوه دایه ، له تاقی کردنه وه ی جۆزه ردانی ۲۵۳۶ دا ، له سه دا

(۲۳) یه ، پیویسته زیاتر هه ول بده ن بو پهروه ده و فیترکردنی

قوتابییان .

به ریوه به ری گشته

پهروه ده و فیترکردنی پارێزگای کرماشان

وازم له هه موو شتی هینا. وازم له ئیش هینا... ئه م نامه یه ی خواره وه م بۆ به پێوه به ری گشتی پارێزگا نووسی و ره وانه م کرد:

به پێوه به ریستی گشتی په روه رده و فیڕ کردنی پارێزگای کرماشان

به پێز... به پێوه به ری گشتی

له وه لامي نامه ی ژماره: ۸۰۴۶۹/۶ ی رۆژی ۰۶/۱۰/۲ تاندا، له باره ی ئه وه وه که (له بهر ئه وه ی رێژه ی ده رچوونی قوتابییان ۲۳/یه... ده ئیم:

پار، به ناچاری، چوار رۆژ مۆله تم وه رگرت. سی چوار رۆژ درهنگ چومه قوتابخانه. ئه و کاته ی من له وی نه بووم، مامۆستا کان بۆ ئه وه ی پێژه ی سه دی ده رچوونی قوتابییان به رز بی، کام قوتابی نمره ی باش بو وه لیا نبرارد بوو بۆ خویان بر دبوو. کۆمه له قوتابییه کی ته مه لۆ به راستی نه خوینده واریان بۆ من هیشته بو وه. له (۳۶) قوتابی پۆلی پینجه می من، ریک (۳۰) که سییان ئه لفو بیی فارسییان نه ده زانی. سه رنج له م حاله ته هه ره گرنگه بدهن. چه ند جار به زار، به به پێوه به ری قوتابخانه م راگه یاند. فایده ی نه بوو. یه ک دوو مانگ ئه لفو بیی فارسیم به قوتابیانی پۆلی پینجه م گوت. پرسیار ئه وه یه: چۆن ده بی چاوه دێرییه کی ورد به سه ر تا قی کردنه وه ی پۆلی یه که م تا

چوارهم نه کریۆ و نه نجام ئه و جۆره قوتابییانه بگه نه پۆلی پینجه م؟ کی به پررسی ئه و که مته رخه مییه یه؟ چون ده بی قوتابی پۆلی پینجه م کۆکرنه وه وه و لی ده رکردنی ژماره ی یه ک ره نووسی نه زانی؟ نه توانی دوو دیر داپشتنی فارسی بنووسی؟ ئاشکرایه قوتابی له نووسه وه ری و ژماره سفر وه رده گری (داپشتن، له راستیدا، بووه به ده رزیکی رواله تی). مامۆستا ناچاره نمره ی بابه تی (ره وشت) و (کاری ده ست) و (وه رزش) و (نایین) و... به رز بکاته وه و قوتابی به سوود وه رگرتن له ریئماییه کانی مانگی ئاب ده رده چی و سالی پاشی هه موو کاسه و گۆزه کان له سه ری مامۆستای پۆلی پینجه م ده شکین!

به ریژ به ریۆه به ری گشتی،

راستی تال و ناخۆش ئه وه یه (بينا له بناغه وه ویران بووه). ئه گه مامۆستا بی به ئاگریش، له بهر ئه وه له و مه رجه ناله باره ی هه یه، ناتوانی سوودیکی باش بگه یه نی. به ریۆه به ریتی ته نیا ده یه وی، به هه ر جۆری بی، ژماره ی ده رچوونی مندالان زیاد بی (با شایانیش نه بن). زۆربه ی مامۆستاکان وه کوو داری وشک ده چنه پۆل و دینه ده ره وه و کات به ری ده کهن. له هه ل و مه رجی ئه وه ده وامه نیورۆژه یه، مامۆستا ئه گه ر بشیه وی به چاکی ده رز بلیته وه، ماوه ی نییه. هه ر ده گاته پۆل

زهنگی پشوو لی دهری. مامۆستای پۆلی پینجه م پیویسته دهریای زانیاری بی. ده بی (بیرکاری) بلّیته وه، ده بی (ئه ده بی فارسی) بلّیته وه، ده بی (زانیاری) بلّیته وه، ده بی (میژوو) و (جوگرافیا) و (شارستانی) و (هونه ر) و... بلّیته وه. به چ زانیارییه ک؟ به چ ماوه و دهره تیك؟ چ له مامۆستایه ک چاوه پئی ده کهن که نه زانی دوو دیر داپشتن بنووسی؟ پار، داوام له بهر پئوه بهری قوتابخانه کرد روخسه ت بدا دواي نیوه پۆیان بی هیچ پاداشیکی مادی دهرزی زیاده به مندالان بلیم. گوتی له بهر ئه وهی دهرزه که ره سمی نییه، ئه گهر مندالیک قاجی بشکی، ئیمه لیپرسراو ده بین. کۆمه لی بیانووی سواوو پرو پووچی هینایه وه. پیمگوت: حاله تی پۆله که ی من به بهر پئوه بهریتی گشتی بگه یه نه، خۆی لی بی دهنگ کرد.

ئه مه هه مووی به جیی خۆی. مندال له سی مانگهی زستان، یه ک مانگ ده وامیان نه بوو. مانگه و مانگ رهنگی ته باشیرمان نه ده دی. ناچار بووین له گیرفانی موباره کی خۆمان ته باشیر بکپین. با واز له وهیش بینین. منداله کانی پۆلی من له هه ژارتیرین و بی به شترین توپژی کۆمه ل بوون. که له قوتابخانه دهرده چوون، له کۆلانان ده سوورپانه وه. نه جلیکی باش و نه هاندانیک له لایه ن دایبا بیانه وه. نه رابواردنیکی له بارو زۆربه ی پاشماوه ی ئه و رۆژهیش کاریان ده کرد.

به ریز به رپوه به ری گشتی:

من ژیانی خۆم بۆ په روه رده کردنی مندالان ته رخان کردوه. پر به دل خۆشم دهوین. سالان، من ریزه ی دهرچوونی قوتابیییه کانم له سه دا سه د بوو، به راستی هه له یه کی ترسناکه له روانگه ی ریزه ی دهرچوونی قوتابییانه وه ته ماشای په روه رده و فیر کردن بکه یین. گرنگ نه وه یه وه چه ی دوارۆژمان به چاکی په روه رده بکری. مرۆفی واقعی بینه کایه وه. مرۆفگه لی بن فیداکاری و لیرسینه وه و نه شقی خه لکیان هه بی، بتوانن به راست و دروستی بیر بکه نه وه، نه ک وه کوو داوه لی سه ر خه رمان و ابن، یان ببن به بورغی و مه نگه نه ی بیرۆکراتی. په روه رده و فیر کردن مه کن به کارخانه ی بروانامه. نابی پپوه ری ماندوو بوونی مامۆستا ژماره ی دهرچوونی قوتابییان بی!!

به کورتی، هه ر نه وه نده ده لیم: نه سه رزه نشتی ئه م به رپوه به ریتیییه ساردم ده کاته وه و نه هاندانی، رشت و گه رمم ده کا له سه ر کار چونکه به تاقی کردنه وه بۆم دهرکه وتوو ه هیچ پپوه ریک بۆ هه لسه نگاندن له ئارادا نییه. بۆچی که س نالی مامۆستا نابی له ناو پۆل جوینی چوارپییانه به مندالان بدا؟ نابی وه کوو سه گ دارکاریان بکا!! بۆچی که س داوا له مامۆستا ناکا کاتی دهرز نه خوا؟ چاره کی خوی له ژوردی مامۆستایان نه گنخینی و چاره کی له راره وه که پیاسه

نه کاو ئه و چاره که ی مایه وهیش به سه ر مندالاندا هاوار نه کا:
 بیده نگ!! یان نمره ی خۆرا به قه تابیان نه دا. ئه ویش بۆ خاتری چاوو
 برۆ، یان ناسیاوی له گه ل مامو خالو باپیری قوتابییه که، یان به
 بیانوی به زهیی پێدا هاتنه وه گوايه منداله که باوکی نییه و فه قیره و
 پێویستی به نمره هه یه ؟

سه یر که ن! زۆربه ی مامۆستایان حالیان به چی گه یشتوو، له
 کاتی پشوو، له ژووری مامۆستایاندا، ئه وه ی باسی نه که ن په روه رده و
 فێرکردنی مندالانه. یان باسی کورت کردنی قژی سه ری فلانه ژنی
 ناسراو ده که ن له پشت ئامییری کامیرا، یان باسی ئاره ق خواردنی
 شه وانه ، یان باسی خوێپریاتی و ته ماشا کردنی گوڤاری جنسی ده که ن.
 به پێز به پێوه به ری گشتی،

ئێستا که ده رفه تم بۆ هه لکه وتوو، به ئه رکی سه ر شانی خۆمی
 ده زانم به ئاشکرا هیشوو یه ک له خه رمانی گه روگرفتی په روه رده و فێر
 کردن باس بکه م. لێپه رسراویشم له هه موو قسه کانم و تکاتان لێ ده که م
 له قسه راست و دروسته کانم ورد بنه وه و مۆری ئاژاوه گێپی و قین له
 دلی و مۆری ترم لێ نه ده ن.

له گه ل رێژمدا

پوخسه ت بدهن چەند بیره وه ریه کی کورت و پوختی بی بنه مایی
په روه رده و فیترکردن باس بکه م که هیچ په یوه ندی له گه ل ئه زموون و
تاقی کردنه وه ی به رچا و نییه:

پرسیار: نه ههنگ به چی هه ناسه ده دا؟

یه کی له قوتابیه کان نووسیوو ی: به ددان.

- چی له باره ی نادر شاوه و ده یزانی بینووسه.

وه لام: نادر شا، هه م له وشکاتی ده ژی و هه م له ناو ئاو.

- هاوین چیتان کرد؟

یه کی له منداله کان نووسیوو ی:

- چەند کتیبیکم خوینده وه ...

پرسیم:

- ناوی یه کی له و کتیبانه بلی که خویندوتته وه.

قوتابیه که به ساده یی گوتی:

- مامۆستا، ئیمه دارشتنمان نووسی.

ئاشکرایه، مامۆستای پیشوو بردبوویه میشکی ئه و مندالانه وه که

دارشتن یانی خه یالبارزی، یانی درۆ هه لبه ستن، یانی به هه ر جوړی بی

سه رو کلکی بابه ته که لیک گری بدهیت و لاپه ره رهش که یته وه.

دهیان ساله، بابه تی دارپشتن له چوارچیوهی ئه و بهرنامه یه دا
 دهرنه چوه: (باسی به هار بکه). (زانست باشتره، یان سامان؟)
 (پێویسته ریزی دایبامان بگرین) سوودی مه پوره شه ولاغ و سوودی
 باران چیه) و... ئه و شته ترهاتانه.

وانه ی دارپشتن ده بی وانه ی گفت وگوو ره خنه له خوگرتن و
 دهرده دل و داهینان و کتیب خویندنه وه و وانه ی ئاشنابوونی قوتابی بی
 به ده و روبه ری خوی و به و دونیایه ی تیدا ده ژی. که چی شته که به
 راستی بووه به مه سه له ی ژیان. مامۆستا له پشت میزی شل و شوق
 داده نیشی و حساب ده کا چه ند روژی ماوه بو سه ری مانگ؟ ئایا
 ده توانی کرپی خانووه که ی بدا؟ مندا له که ی نه ساخه، ئایا ده توانی
 بیاته نه خوشخانه؟ ئایا ده توانی قستی ته له فزیۆن و سارنج و
 سه یاره که ی بدا؟

له گوندی (چارملان) له مندا له کانم پرسسی، به زمانی کوردی
 لیمپرسین:

- ماسی له کوی ده ژی؟

قوتابییه ک ناوی (یدالله) بوو. دهستی هه لپری و گوتی:

- به روخسه تت مامۆستا، له سه ر درهخت ده ژی!

***

(۵)

چەند بیره وهرییه ک له باره ی پەروەردە و فیر کردنه وه:

(۱)

مامۆستا (ک) نارەحەت و پەشۆکاو بوو. خۆی گوتی یه کێ له قوتابییه کانی له ناو پۆل زه کەری دەر هینا بوو و پيشانی مندا لانی دا بوو. ئینجا که مامۆستا نارەزایی دەر بیری بوو، قوتابییه که چه قوی هه لکیشا بوو هه ره شه ی لی کرد بوو. قوتابییه هه له پاسه که ته مه نی یازده سال بوو. به چاوی پر فرمیسک و به سیمای ژاکاو و بزپرکا و له به رده م ژووری مامۆستایان وهستا بوو سه ری دانه واند بوو. بریار بوو کۆبوونه وه ی له سه ر بکه ن و له قوتابخانه دهری بکه ن. یه کێ له مامۆستا کان که وته به یین و گوتی:

(لێی خوش بن. له هیچ جیگایه ک وهری ناگرن. واز له خویندن دینی و داماو ده بی).

ئه نجام، دوا ی گفت و گویه کی دوور درێژ، بریار درا قوتابییه که له ناو پۆل، ته وازو بو مامۆستا که ی بینیته وه. چاوه دیر بریاره که ی به قوتابییه که راگه یاند. قوتابییه که رازی نه بوو.

قوتابییه که باوکی نه بوو. رۆژی پاشی، مامهی هینایه قوتابخانه. دیار بو له ماله وه تا قوتابخانه هه ر به مشت و پیله قه لییدا بوو. له ژووری مامۆستایانیش لییداو پییگوت ته وازۆ بۆ مامۆستا که ی بینیتته وه. قوتابییه که به هات و هاوار گوتی:

– سه رم بپر ن ته وازۆ بۆ ئە م مامۆستایه ناهینمه وه.

مامۆستایه ک نه پاندی:

– جاشه که ر، ته وازۆ بۆ مامۆستات بینه وه، هه ی سه گبابی بی ویل! عه نته ری داماو! ره وانه ی پۆلی منی بکه ن. ده بی ده ردیکی پی بکه م حه فت پشووی مه رگ بی!! برۆ رانه وه ستی، هه ی گویره که!

(۲)

دوینی، مامۆستایه ک باسی کرد گوتی: چوممه پۆل بۆنی ئاره قم بۆ
هات. به پرسیاران ئاره قخۆره که م دیته وه. ته مه نی ده سال بوو. له
منداله که م پرسى:

- چیت خواردۆته وه؟

- مامۆستا، ئاره ق!

- له گه ل کى خوادوتته وه، توخمه سه گ!

- له گه ل باوكم، مامۆستا.

مامۆستا له دوو باوکی قوتابییه که ی نارد. باوکی قوتابییه که دانی
پیدا نا که کوپه که ی راست ده کا. تا به ره به ری به یانی به یه که وه
خواردوویانه ته وه.

(۳)

دهوری مانگیکه، یهکی له هاورپیکانمان له خانوویه کی چۆل دهگه پئی، دهستی ناکه وی. هه موو روژی، به کزی و مه لوولی ده خزیته ژووری مامۆستایان و جگه ره له سه ر جگه ره پئی ده کاو ده چیته ژیری. دهلی: دوینی خاوه ن خانووه که مان ویستی که ل و په له کانمان فری بداته کۆلانی. هه موو گه ره که کانی شارو هه موو کون و قوربینیک گه پراوم، ژووریکی چۆل ده ست ناکه وی. ئه گه ره هه شبی له گه ل باری دارایی من ناگونجی.

دهلی: خویشم نازانم له ناو پۆل چ ده لیم!! به ده ست خۆم نه بوو ئه مپۆ له ده رزی بیرکاری هه له م کرد. هه ستم لای خۆم نییه.

دوای ماوه یه ک. ئاخیری، ژووریکی بچوکی ده ست که وت. نزیکه ی نیوه ی مووچه که ی ده داته کری ئه و تاکه ژوره. مووچه که ی ئه وه نده نامینبیته وه بتوانی سالی ده سته به رگیکی نوی بکپی، بتوانی جگه ره بکپی، بتوانی بچیته سینه ما. ده بی قنیات به نان و په نیر بکاو وه کوو مۆم بسوتی و گه رمی و روناکی به مندالان بدا.

(۴)

رۆژی، له باتی یه کێ له مامۆستاکان چوومه پۆل. دهرزی سییه م
 فارسیان هه بوو. بابه ته که یان (تۆفانی نوح) بوو. به منداله کانم گوت:
 هه ره کوو له پیشه کی ئه م دهرزه دا هاتوو، مه به ست له هه لبراردنی
 ئه م بابه ته ئه وه یه ئیوه ئاشنایه تی له گه ل په خشانى کۆن په یدا بکه ن،
 ئه گه ر نا به سه ره اتی نوح راست نییه. ناکرێ یه کێ ئه و ته مه نه
 درێژه ی هه بی. خۆتان دهرانن له شی مرۆڤ له خانه پیک هاتوو و
 خانه کان له گه ل ته مه ندا، ده پووکی نه وه و له ناو ده چن. ئه گه ر باوه پمان
 وابی نوو حیش مرۆڤ بووه، نابێ ژیان و مه رگی ئه و له یاسای ژیان و
 مه رگی مرۆڤی تر به ده ر بی.

رۆژی پاشی، دیسان مامۆستای پۆله که نه هاتبوو. ئه م جار ه
 حاجی ئاغا چوو پۆله که. باسی حاجی ئاغاتان بۆ بکه م: له لایه که وه،
 ده رو دیواری هه موو کردبوو به دروشمی ئایینی و له لایه کی تره وه،
 به قامچی ره شو روخته زین له مندالانی پۆله که ی ده دا ده یگوت بۆچی
 شه ره زای ئایین نین؟ بۆچی (غ) به (ق) ده رده بپن و له بنی گه رووه وه
 ده ری ناهینن؟ بۆچی نوێژ ناکه ن؟ بۆچی شه وی دی له دیار ته له فزیۆن
 دانیشتون؟ بۆچی ده چنه سینه ما؟ بۆچی ناچنه مزگه وت؟ هه ر رۆژه،
 په لپیکى به منداله کان ده گرت و وه ک که ر دارکاری ده کردن.

حاجی ئاغا چووبوو پۆل . یه کێ له منداڵه کان گوتبووی: فلانه
 کهس ده لێ: ناشی نوح ههزار سال ژیا بێ! (تۆفانی نوح)
 ئه فسانه یه .

حاجی ئاغا ریشی خۆی ده رهینا بوو جوینی دابوو له ژووری
 مامۆستایان ههراو هۆریا یه کی وای نابوو وه، هه ر مه پرسه !!
 به پێوه بهر چووبوو پۆل و گوتبووی: له روانگه ی ئایینی وه،
 حاجی ئاغا راست ده کا به لام له روانگه ی زانستی وه، قسه ی فلانه
 که سه .

(۵)

نه مپۆ، دایکی یه کۆ له منداله کان، که کورپکی تری له پۆلی ته نیشته
پۆلی من ده یخویند، هاته لامه وه گله یی کرد که مامۆستای کورپه که ی
تری له پۆل جوین ده دا. ئینجا گوتی: -

- مامۆستا رهفتاری وا بی، وای به حالی مندالان!!

* * *

دوایی

له م دهفته ره دا، مه به ست ئه وه بوو سه رنجیك له بارو دۆخی
 په روه رده و فیترکردن بدهین و له م بیره وهرییه دا، کۆمه لئی گهروگرفتی
 په روه رده و فیترکردن باس بکهین. خۆشبه ختانه، مامۆستای دلسۆز،
 رۆژ به رۆژ، ژماره یان زیاتر ده بی. له هر بارو دۆخی کدا بن، به پیی ئه و
 بارو دۆخه شیوازی نوئی بۆ په روه رده و فیترکردنی مندالان به کار دینن.
 به ئه نقهس نه مویست له م دهفته ره دا، بگه پیمه وه سه ر مه سه له
 ریشه ییه کان و به ئه نقهس خۆم له پیشنیاری چاکسازی به دور گرت.
 ئه گه ر بریار بی کاریک بکهین، پیویسته کاره که ریشه یی بی و پیویسته
 بینایه کی تازه و پته و له سه ر ویرانه و دارو په ردووی کۆن رۆبنیین. ئه و
 زه و ییه ی درک و داریکی زۆدی لی روا بی، پیویسته بیکیلین، نه ک هر
 درک و داره که ی لی بژار بکهین. پیویسته له هر دیاده یه که وه، له هۆ
 ئامانچ و کاریگه ری له به رامبه ر بکۆلینه وه و بنچینه ی چه ندیته و
 چۆنیته له به رچاو بگرین و په یوه ندی له گه ل په رژه وه ندی ئاینده و
 سوود وهرگرتنی له تاقی کردنه وه ی پیشینان بخهینه روو.

براده ریك ده ستنوو سی ئه م دهفته ره ی خوینده وه و گوتی:

- راست نییه ئەمه بلأو بکه یته وه . تو ره گو ریشه ی مه سه له که ت
 نیشان نه داوه . بایهخت به ورده شته کان داوه . له وه لامی ئەو
 براده ردا ده لئیم:

- ده توانین له شتی ورده وه بگهینه شتی گشتی و له شتی
 گشتییه وه بگهینه شته ورده کان . واته ئەو شتانه ی له ناو کۆمه لێ
 نه خوینده واردا هه ن . له گوندا ، بایه خدان به به یداخی سه وزو کۆنی
 سه ر قۆپه نه چقل و به ردیک نیشانه ی خه رافات و کزیی رۆشنبیری ئەو
 ناوچه یه یه . ئایا له پیشاندانی ئەو مه سه له یه دا ، چیمان ده ست
 ده که وی که شاریکی چه ند هه زار نه فه ری ته نیا دوو کتیبخانه ی گشتی
 لیه و هه مان شار چه نده ها دوکانی چه قۆفرۆشی و ده یان دوکانی
 مه یفرۆشی و ده یان دوکانی کاسیتفرۆشی تیدایه ؟

به لێ ، ده توانین له و ناوچه یه دا زۆر شت بدۆزینه وه . ده توانین چه ند
 کتیبکی له سه ر بنووسین . بی گومان خه لکی تر سه رنجی وردتریان له
 سه ر ئەم مه سه له یه هه یه . من له م ده فته ردا ، ته نیا ئاماژه م بو
 به شکی ناته واو کردووه . تا قی کردنه وه ی تاکه که سی مه رج نییه
 هه میشه ته واو بی . مه سه له و گیروگرفت زۆره و به رژه وه ندی ئاینده
 شاد و رۆشنه و جیگای ئومیده . با هه ول بده یین به پیی توانای

خۆمانه وه سوودمان ببی. شیوازی کۆن له ژیر ته وژمی ئاینده دا ده رووخی و هیزی کۆن که ریگا له له گه شه سه نندن و پیگه یشتنی ژیان ده گری، ناچاره جیگا چۆل ده کا بۆ ئه وهی نه وهی ئاینده به چوست و چالاکی و به ته ندروستی و به گوپو تینه وه، له م مه یدانه تۆفانگره وه یه دا، راست بیته وه و زایه له ی پیگه نینی پیروژو شادی به خش و چالاکی خوشبه ختی بخاته دلانه وه.

ئاماژه بۆ چه ند خالیکی تر ده که م و کۆتایی به م ده فته ره دینم بۆ ئه وهی به بلاو کردنه وهی ئه و جوړه بیره وه ریه، ئه و مامۆستایانه ی تاقی کردنه وهی به سوودیان له م باره یه وه هه یه له لیکوئینه وهی ئه م بابه ته به رده وام بن.

له هه ندی شوینی ئه م ده فته ره دا، ئاماژه بۆ ده وری کۆلکه مه کان کراوه که به رگی خورافییان له بهر کاکلی باش و پیشکه وتووی بیری ئایینیدا کردووه و به ئه نقهس ده یانه وی سه راپای دروشمی مرۆقایه تی ئایینی پاکی ئیسلام بکه ن به گریه و هات و هاوارو بیده ن به گوئی خه لکدا. ئه گه ر هیرشیک کرابی، یان دلته نگیه ک نیشان درابی، چزووی هیرشه که ئاراسته ی ئه و که سانه کراوه که فیزی پاسه وانیتی کردنی ئایین لی ده ده ن.

شتیکی تریش: ئەگەر نموونه ی هه ندی مامۆستای که مته رخه م له م دهفته ره دا باس کراوه، ئەمه به لگه ی ئەوه نییه که مامۆستای باش که مه! من ته نانه ت ئەو نموونه خراپانه ییش به که مته رخه م نازانم و تاوانباریان ناکه م. تاوان تاوانی ئەو بارودۆخه یه که ئەو جوړه مامۆستایانه ی تیدا دروست بووه. ئەوانه قوربانیی بارودۆخی سته مکاری کۆمه لایه تین. مامۆستا کان زۆر که سی خۆبه ختکه رو دلسۆزو میهره بان و لیوه شاوه یان تیدایه. ئەگەر عومر ما، له روژانی دادی، دهفته ریك له باره ی خۆبه خت کردن و ژبانی پر جۆشی ئەو مامۆستا راسته قینانه ده نووسم. ئەگەر منیش شتی وا نه که م، غه م ناکا، هی تره ه ن ده یکه ن.

مه نسوور یاقووتی

۵۶/۱۲/۲۳

وه رگیپر

عه زیز گه ردی

به حرکه ۲۰۰۸/۶/۱۵

وهرگیڕ ئەم بهر هه مانه ی مه نسوور یاقووتی کردووه به کوردی:

۱- تووشای، هه ولیڕ، ۲۰۱۱..... (کۆمه له کورته چیرۆک)

۲- کرمانج، سلیمانی، ۲۰۱۱..... (رۆمان)

۳- چرایه ک له سه ر مادیان کۆ، سلیمانی، ۲۰۱۲..... (رۆمان)

۴- ئەفسانه ی لادینشینانی کورد، هه ولیڕ، ۲۰۱۲ (ئەفسانه ی میلی)

۵- بیره وهرییه کانی مامۆستایه ک، هه ولیڕ، ۲۰۱۳..... (یادداشت)

بیره وه رییه کانی مامۆستایهك

نارهین

بۆ چاپ و بلاوکردنه وه/هه ولیر

تهله فۆن: ٢٥١١٩٨٢ ٦٦ (٠٠٩٦٤)

www.nareenpub.com